

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 73

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

55e jaargang
10 maart 2012

Nummer

Inhoud

Bladzijde

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2012/C 73/01

Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*
PB C 65 van 3.3.2012

1

V *Adviezen*

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2012/C 73/02

Zaak C-218/10: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 26 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg — Duitsland) — ADV Allround Vermittlungs AG, in liquidatie/Finanzamt Hamburg-Bergedorf (Btw — Zesde richtlijn — Artikelen 9, 17 en 18 — Bepaling van plaats van dienstverrichting — Begrip „beschikbaar stellen van personeel” — Zelfstandigen — Noodzaak van zelfde beoordeling van dienstverrichting ten aanzien van dienstverrichter en dienstontvanger)

2

NL

Prijs:
3 EUR

(Vervolg z.o.z.)

2012/C 73/03	Zaak C-282/10: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 24 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — Maribel Dominguez/Centre informatique du Centre Ouest Atlantique, Préfet de la région Centre (Sociale politiek — Richtlijn 2003/88/EG — Artikel 7 — Recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon — In nationale bepaling gestelde voorwaarde voor ontstaan van recht — Afwezigheid van werknemer — Duur van recht op vakantie afhankelijk van aard van afwezigheid — Met richtlijn 2003/88 strijdige nationale regeling — Rol van nationale rechter)	2
2012/C 73/04	Zaak C-347/10: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 17 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank Amsterdam — Nederland) — A. Salemin/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Werknemer tewerkgesteld op gasboorplatform op Nederlands gedeelte van continentaal plat — Verplichte verzekering — Weigering van betaling van arbeidsongeschiktheidsuitkering)	3
2012/C 73/05	Zaak C-392/10: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 19 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg — Duitsland) — Suiker Unie GmbH — Zuckerfabrik Anklam/Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Verordening (EG) nr. 800/1999 — Artikel 15, leden 1 en 3 — Landbouwproducten — Stelsel van uitvoerrestituties — Gedifferentieerde uitvoerrestitutie — Voorwaarden voor toekenning — Invoer van product in derde land van bestemming — Betaling van invoerrechten)	4
2012/C 73/06	Zaak C-586/10: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 26 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesarbeitsgericht — Duitsland) — Bianca Küçük/Land Nordrhein-Westfalen (Sociaal beleid — Richtlijn 1999/70/EG — Clausule 5, punt 1, sub a, van raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd — Opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd — Objectieve redenen die vernieuwing van dergelijke overeenkomsten kunnen rechtvaardigen — Nationale regeling op basis waarvan gebruik van overeenkomsten voor bepaalde tijd in geval van tijdelijke vervanging gerechtvaardigd is — Permanente of terugkerende behoefte aan vervangend personeel — Inaanmerkingneming van alle omstandigheden van vernieuwing van opeenvolgende overeenkomsten voor bepaalde tijd)	4
2012/C 73/07	Zaak C-588/10: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 26 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Naczelny Sąd Administracyjny Izba Finansowa Wydział I — Polen) — Minister Finansów/Kraft Foods Polska SA (Fiscale bepalingen — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikel 90, lid 1 — Prijsverlaging nadat handeling is verricht — Nationale wettelijke regeling die voor verlaging van maatstaf van heffing als voorwaarde stelt dat leverancier van goederen of diensten in het bezit is van bevestiging van ontvangst van corrigerende factuur door afnemer van goederen of diensten — Beginsel van neutraliteit van btw — Evenredigheidsbeginsel)	5
2012/C 73/08	Zaak C-53/11 P: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 19 januari 2012 — Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)/Nike International Ltd, Aurelio Muñoz Molina (Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Artikel 58 — Verordening (EG) nr. 2868/95 — Regels 49 en 50 — Woordmerk R10 — Oppositie — Cessie — Ontvankelijkheid van beroep — Begrip „persoon die beroep kan instellen” — Toepasselijkheid van richtsnoeren voor BHIM)	5
2012/C 73/09	Zaak C-185/11: Arrest van het Hof (Achste kamer) van 26 januari 2012 — Europese Commissie/Republiek Slovenië (Niet-nakoming — Direct verzekeringsbedrijf, met uitzondering van levensverzekeringsbranche — Richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG — Onjuiste en onvolledige omzetting)	6

2012/C 73/10	Zaak C-192/11: Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 26 januari 2012 — Europese Commissie/ Republiek Polen (Niet-nakoming — Richtlijn 2009/147/EG — Behoud van vogelstand — Draagwijdte beschermingsregeling — Afwijkingen van in richtlijn gestelde verboden)	6
2012/C 73/11	Gevoegde zaken C-177/09 tot en met C-179/09: Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 17 november 2011 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State — België) — Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Alix Walsh (C-177/09 en C-179/09), Jean-Marie Solvay de la Hulpe (C-177/09), Action et défense de l'environnement de la Vallée de la Senne et de ses affluents ASBL (ADESA), Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne (C-178/09), Les amis de la Forêt de Soignes ASBL (C-179/09)/Waals Gewest (Milieu-effectbeoordeling van projecten — Richtlijn 85/337/EEG — Werkingssfeer — Begrip „specifieke nationale wetgevende handeling” — Verdrag van Aarhus — Toegang tot rechter inzake milieuaangelegenheden — Omvang van recht om tegen wet beroep in te stellen)	7
2012/C 73/12	Zaak C-302/10: Beschikking van het Hof (Derde kamer) van 17 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Højesteret — Denemarken) — Infopaq International A/S/ Danske Dagblades Forening (Auteursrechten — Informatiemaatschappij — Richtlijn 2001/29/EG — Artikel 5, leden 1 en 5 — Werken van letterkunde en kunst — Reproductie van korte fragmenten van werken van letterkunde — Persartikelen — Tijdelijke reproducties van voorbijgaande aard — Technisch procedé bestaande in scannen en in tekstbestand converteren van artikelen, elektronisch verwerken van reproductie en in geheugen opslaan van deel van deze reproductie — Tijdelijke reproductiehandelingen die integraal en essentieel onderdeel van dergelijk technisch procedé vormen — Doel van deze handelingen bestaand in rechtmatig gebruik van werk of beschermd materiaal — Zelfstandige economische waarde van die handelingen)	8
2012/C 73/13	Zaak C-518/10: Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 25 november 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Verenigd Koninkrijk) — Yeda Research and Development Company Ltd, Aventis Holdings Inc/ Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks (Artikel 104, lid 3, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering — Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Aanvullend beschermingscertificaat — Verordening (EG) nr. 469/2009 — Artikel 3 — Voorwaarden voor verkrijging van certificaat — Begrip „door een van kracht zijnd basisoctrooi beschermd product” — Criteria — Vergunning voor in handel brengen — In handel gebracht geneesmiddel dat slechts één werkzame stof bevat terwijl octrooi conclusies bevat voor samenstelling van werkzame stoffen)	8
2012/C 73/14	Zaak C-560/10 P: Beschikking van het Hof van 13 oktober 2011 — Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Europese Commissie (Hogere voorziening — Overheidsopdrachten voor dienstverlening — Beheer en onderhoud van portaalsite „Uw Europa” — Afwijzing van offerte — Verordeningen (EG, Euratom) nrs. 1605/2002 en 2342/2002 — Volledig afschrift van evaluatieverslag — Transparantiebeginsel en beginsel van gelijke behandeling — Recht op behoorlijk bestuur en recht op eerlijk proces — Onjuiste rechtsopvattingen — Verdraaiing van bewijsmateriaal — Kennelijke niet-ontvankelijkheid — Kennelijk ongegrond middel)	9
2012/C 73/15	Zaak C-626/10 P: Beschikking van het Hof van 10 november 2011 — Kalliope Agapiou Joséphidès/ Europese Commissie en Uitvoerend Agentschap onderwijs, audiovisuele media en cultuur (EACEA) (Hogere voorziening — Toegang tot documenten — Verordening (EG) nr. 1049/2001 — Artikel 4, lid 1, sub b, en lid 2, eerste streepje — Bescherming van persoonlijke levenssfeer en integriteit van individu — Bescherming van commerciële belangen — Verordening (EG) nr. 58/2003 — Uitvoerende agentschappen — Bevoegdheid om confirmatieve verzoeken om toegang tot documenten te behandelen — Transparantiebeginsel — Begrip „hoger openbaar belang” — Onjuiste rechtsopvattingen)	9

2012/C 73/16	Zaak C-630/10: Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 25 november 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (Chancery Division) — Verenigd Koninkrijk) — University of Queensland, CSL Ltd/Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks (Artikel 104, lid 3, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering — Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Aanvullend beschermingscertificaat — Verordening (EG) nr. 469/2009 — Artikel 3 — Voorwaarden voor verkrijging van certificaat — Begrip „door van kracht zijnd basisoctrooi beschermd product” — Criteria — Bestaan van bijkomende of andere criteria voor geneesmiddel dat meer dan één werkzame stof bevat of voor vaccin tegen meerdere ziekten („combinatievaccin” of „multivalent vaccin”)) 10	10
2012/C 73/17	Zaak C-6/11: Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 25 november 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (Chancery Division) — Verenigd Koninkrijk) — Daiichi Sankyo Company/Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks (Artikel 104, lid 3, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering — Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Aanvullend beschermingscertificaat — Verordening (EG) nr. 469/2009 — Artikelen 3 en 4 — Voorwaarden voor verkrijging van certificaat — Begrip „door van kracht zijnd basisoctrooi beschermd product” — Criteria — Bestaan van bijkomende of andere criteria voor geneesmiddel dat meer dan één werkzame stof bevat) 10	10
2012/C 73/18	Zaak C-52/11 P: Beschikking van het Hof van 26 oktober 2011 — Fernando Marcelino Victoria Sánchez/Europese Parlement, Europese Commissie (Hogere voorziening — Beroep wegens nalaten — Brieven gericht aan Parlement en Commissie — Antwoord — Besluit tot niet verder behandelen — Hogere voorziening kennelijk ongegrond en kennelijk niet-ontvankelijk) 11	11
2012/C 73/19	Zaak C-69/11: Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 9 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — België) — Connoisseur Belgium BVBA/Belgische Staat (Artikel 104, lid 3, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering — Zesde btw-richtlijn — Artikel 11, A, lid 1, sub a — Maatstaf van heffing — Kosten die belastingplichtige niet in rekening heeft gebracht) 11	11
2012/C 73/20	Zaak C-126/11: Beschikking van het Hof (Eerste kamer) van 15 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie van België) — INNO NV/Unie van Zelfstandige Ondernemers VZW (UNIZO), Organisatie voor de Zelfstandige Modedetailhandel VZW (Mode Unie) en Couture Albert BVBA (Artikel 104, lid 3, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering — Richtlijn 2005/29/EG — Oneerlijke handelspraktijken — Nationale regeling die aankondigingen van prijsverminderingen en suggesties daarvan verbiedt) 12	12
2012/C 73/21	Zaak C-222/11: Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 1 december 2011 — Longevity Health Products, Inc./Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Performing Science LLC (Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Artikel 7, lid 1, sub d — Woordteken „5 HTP” — Vordering tot nietigverklaring — Kennelijk niet-ontvankelijke hogere voorziening) 12	12
2012/C 73/22	Zaak C-434/11: Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 14 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunalul Alba — Roemenië) — Corpul Național al Polițiștilor/Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR), Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ) (Prejudiciële verwijzing — Handvest van grondrechten van Europese Unie — Toelaatbaarheid van nationale regeling waarbij salarisverminderingen worden vastgesteld voor verscheidene categorieën overheidsambtenaren — Geen uitvoering van Unierecht — Kennelijke onbevoegdheid van Hof) 13	13

2012/C 73/23	Zaak C-462/11: Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 14 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunalul Dâmbovița — Roemenië) — Victor Cozman/Teatrul Municipal Târgoviște (Prejudiciële verwijzing — Aanvullend protocol nr. 1 bij Europees Verdrag tot bescherming van rechten van mens en fundamentele vrijheden — Toelaatbaarheid van nationale regeling waarbij salarisverminderingen worden vastgesteld voor verscheidene categorieën overheidsambtenaren — Geen uitvoering van Unierecht — Kennelijke onbevoegdheid van Hof)	13
2012/C 73/24	Gevoegde zaken C-483/11 en C-484/11: Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 14 december 2011 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Argeș — Roemenië) — Andrei Emilian Boncea, Filofteia Catrinel Boncea, Adriana Boboc, Cornelia Mihăilescu (C-483/11), Mariana Budan (C-484/11)/Statul român (Prejudiciële verwijzing — Artikelen 43, 92, lid 1, en 103, lid 1, van Reglement voor de procesvoering — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Schadeloosstelling van personen wegens politieke veroordeling tijdens communistische regime — Recht op vergoeding van immateriële schade — Niet-tenuitvoerlegging van Unierecht — Kennelijke onbevoegdheid van Hof)	14
2012/C 73/25	Zaak C-564/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Consiglio di Stato (Italië) op 9 november 2011 — Consulta Regionale Ordine Ingegneri della Lombardia e a./Comune di Pavia	14
2012/C 73/26	Zaak C-616/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 30 november 2011 — T-Mobile Austria GmbH/Verein für Konsumenteninformation	14
2012/C 73/27	Zaak C-622/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 5 december 2011 — Staatssecretaris van Financiën, andere partij: Pactor Vastgoed BV	15
2012/C 73/28	Zaak C-634/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Ireland (Ierland) op 9 december 2011 — Anglo Irish Bank Corporation Ltd/Quinn Investments Sweden AB e.a.	15
2012/C 73/29	Zaak C-639/11: Beroep ingesteld op 13 december 2011 — Europese Commissie/Republiek Polen	16
2012/C 73/30	Zaak C-651/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 19 december 2011 — Staatssecretaris van Financiën, andere partij: X BV	17
2012/C 73/31	Zaak C-657/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hof van Cassatie van België (België) op 21 december 2011 — Belgian Electronic Sorting Technology NV tegen Bert Peelaers en Visys NV	17
2012/C 73/32	Zaak C-660/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Italië) op 27 december 2011 — Daniele Biasci e.a./Ministero dell'Interno en Questura di Livorno	18
2012/C 73/33	Zaak C-662/11: Beroep ingesteld op 22 december 2011 — Europese Commissie/Republiek Cyprus	18
2012/C 73/34	Zaak C-666/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Duitsland) op 30 december 2011 — M e.a./Bundesamt für Migration und Flüchtlinge	19

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2012/C 73/35	Zaak C-678/11: Beroep ingesteld op 22 december 2011 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje	20
2012/C 73/36	Zaak C-679/11 P: Hogere voorziening ingesteld op 27 december 2011 door Alliance One International, Inc., voorheen Dimon, Inc., tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 12 oktober 2011 in zaak T-41/05, Alliance One International, Inc., voorheen Dimon Inc./Europese Commissie	20
2012/C 73/37	Zaak C-8/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Italië) op 2 januari 2012 — Cristian Rainone e.a./Ministero dell'Interno e.a.	21
2012/C 73/38	Zaak C-9/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Rechtbank van koophandel te Verviers (België) op 6 januari 2012 — Corman-Collins SA/La Maison du Whisky SA	22
2012/C 73/39	Zaak C-14/12 P: Hogere voorziening ingesteld op 11 januari 2012 door Sheilesh Shah, Akhil Shah tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 10 november 2011 in zaak T-313/10, Three-N-Products Private Ltd/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	23
2012/C 73/40	Zaak C-28/12: Beroep ingesteld op 18 januari 2012 — Europese Commissie/Raad van de Europese Unie	23
2012/C 73/41	Zaak C-41/12 P: Hogere voorziening ingesteld op 26 januari 2012 door Monster Cable Products, Inc. tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 23 november 2011 in zaak T-216/10, Monster Cable Products, Inc./Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Live Nation (Music) UK Limited	24
2012/C 73/42	Zaak C-436/09: Beschikking van de president van het Hof van 13 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht — Duitsland) — Attila Belkiran/Oberbürgermeister der Stadt Krefeld, in tegenwoordigheid van: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht	24
2012/C 73/43	Zaak C-228/10: Beschikking van de president van het Hof van 11 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (Chancery Division) — Verenigd Koninkrijk) — Union of European Football Associations (UEFA), British Sky Broadcasting Ltd/Euroview Sport Ltd	25
2012/C 73/44	Zaak C-313/10: Beschikking van de president van de Tweede kamer van het Hof van 25 oktober 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesarbeitsgericht Köln — Duitsland) — Land Nordrhein-Westfalen/Sylvia Jansen	25
2012/C 73/45	Zaak C-13/11: Beschikking van de president van het Hof van 25 november 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal da Relação de Guimarães — Portugal) — Maria das Dores Meira da Silva/Zurich — Companhia de Seguros SA	25
2012/C 73/46	Zaak C-266/11: Beschikking van de president van het Hof van 24 november 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Vestre Landsret — Denemarken) — Dansk Funktionærforbund, Serviceforbundet als lasthebber van Frank Frandsen/Cimber Air A/S	25

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2012/C 73/47	Zaak C-381/11: Beschikking van de president van het Hof van 12 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado Mercantil de Barcelona — Spanje) — Manuel Mesa Bertrán, Cristina Farrán Morenilla/Novacaixagalicia	25
2012/C 73/48	Zaak C-531/11: Beschikking van de president van het Hof van 13 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hessische Landessozialgericht, Darmstadt — Duitsland) — Angela Strehl/Bundesagentur für Arbeit Nürnberg	25

Gerecht

2012/C 73/49	Zaak T-206/08: Arrest van het Gerecht van 31 januari 2012 — Spanje/Commissie („EOGFL — Afdeling Garantie — Van communautaire financiering uitgesloten uitgaven — Wijnsector — Verbod van aanplant van nieuwe wijnstokken — Nationale controlesystemen — Forfaitaire financiële correctie — Procedurele waarborgen — Beoordelingsfout — Evenredigheid”)	26
2012/C 73/50	Zaak T-237/09: Arrest van het Gerecht van 1 februari 2012 — Waals Gewest/Commissie („Milieu — Richtlijn 2003/87/EG — Regeling voor handel in broeikasgasemissierechten — Belgisch nationaal plan voor toewijzing van emissierechten voor periode van 2008 tot en met 2012 — Artikel 44 van verordening (EG) nr. 2216/2004 — Correctie achteraf — Nieuwkomer — Beschikking waarbij centrale administrateur van onafhankelijk transactielogboek van de Gemeenschap wordt opgedragen een correctie aan te brengen in de tabel op basis van het „Nationaal toewijzingsplan”)	26
2012/C 73/51	Zaak T-291/09: Arrest van het Gerecht van 1 februari 2012 — Carrols/BHIM — Gambettola (Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL) („Gemeenschapsmerk — Nietigheidsprocedure — Gemeenschapsbeeldmerk Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL — Absolute weigeringsgrond — Ontbreken van kwade trouw — Artikel 52, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009”).....	26
2012/C 73/52	Zaak T-353/09: Arrest van het Gerecht van 1 februari 2012 — mtronix/BHIM — Growth Finance (mtronix) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk mtronix — Ouder gemeenschapswoordmerk Montronix — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009”).....	27
2012/C 73/53	Zaak T-378/09: Arrest van het Gerecht van 31 januari 2012 — Spar/BHIM — Spa Group Europe (SPA GROUP) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk SPA GROUP — Oudere nationale beeldmerken SPAR — Relatieve weigeringsgrond — Geen verwarringsgevaar — Geen overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009”)	27
2012/C 73/54	Zaak T-205/10: Arrest van het Gerecht van 31 januari 2012 — Cervecería Modelo/BHIM — Plataforma Continental (LA VICTORIA DE MEXICO) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk LA VICTORIA DE MEXICO — Ouder gemeenschapsbeeldmerk bevattende het woordbestanddeel „victoria” en ouder nationaal woordmerk VICTORIA — Gedeeltelijke weigering tot inschrijving — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009”).....	27

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2012/C 73/55	Zaak T-650/11: Beroep ingesteld op 19 december 2011 — Dimension Data Belgium/Parlement	28
2012/C 73/56	Zaak T-657/11: Beroep ingesteld op 21 december 2011 — Technion — Israel Institute of Technology en Technion Research & Development/Commissie	28
2012/C 73/57	Zaak T-28/12: Beroep ingesteld op 21 januari 2012 — PT Ecogreen Oleochemicals e.a./Raad	29
2012/C 73/58	Zaak T-35/12: Beroep ingesteld op 16 januari 2012 — Icelandic Group UK/Commissie	29
2012/C 73/59	Zaak T-37/12: Beroep ingesteld op 25 januari 2012 — Advance Magazine Publishers/BHIM López Cabré (TEEN VOGUE)	30

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

(2012/C 73/01)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

PB C 65 van 3.3.2012

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 58 van 25.2.2012

PB C 49 van 18.2.2012

PB C 39 van 11.2.2012

PB C 32 van 4.2.2012

PB C 25 van 28.1.2012

PB C 13 van 14.1.2012

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 26 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg — Duitsland) — ADV Allround Vermittlungs AG, in liquidatie/Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Zaak C-218/10) ⁽¹⁾

(Btw — Zesde richtlijn — Artikelen 9, 17 en 18 — Bepaling van plaats van dienstverrichting — Begrip „beschikbaar stellen van personeel” — Zelfstandigen — Noodzaak van zelfde beoordeling van dienstverrichting ten aanzien van dienstverrichter en dienstontvanger)

(2012/C 73/02)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ADV Allround Vermittlungs AG, in liquidatie

Verwerende partij: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Finanzgericht Hamburg — Uitlegging van de artikelen 9, lid 2, sub e, zesde streepje, 17, leden 1, 2, sub a, en 3, sub a, en 18, lid 1, sub a, van de Zesde richtlijn van de Raad (77/388/EEG) van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1) — Bepaling van het fiscale aanknopingspunt van een prestatie die erin bestaat aan een dienstenontvanger zelfstandig, niet bij de dienstverrichter in loondienst werkzaam personeel ter beschikking te stellen — Begrip „personeel” — Noodzaak van eenzelfde beoordeling van de belastbaarheid van een transactie voor de btw ten aanzien van de dienstverrichter en van de dienstontvanger

Dictum

1) Artikel 9, lid 2, sub e, zesde streepje, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake

omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moet aldus worden uitgelegd dat de in deze bepaling vervatte term „het beschikbaar stellen van personeel” ook betrekking heeft op het beschikbaar stellen van zelfstandigen, die niet in loondienst werkzaam zijn bij de dienstverrichter.

2) Artikel 17, leden 1, 2, sub a, en 3, sub a, en artikel 18, lid 1, sub a, van de Zesde richtlijn (77/388) moeten aldus worden uitgelegd dat lidstaten niet ertoe verplicht zijn om in hun intern procedurerecht in maatregelen te voorzien opdat de belastbaarheid van en de belastingplicht voor een dienst bij de dienstverrichter en de dienstafnemer op coherente wijze worden beoordeeld, ook indien voor elk van hen een verschillende belastingdienst bevoegd is. Evenwel verplichten deze bepalingen de lidstaten ertoe om de nodige maatregelen te nemen om de juiste heffing van de belasting over de toegevoegde waarde en de eerbiediging van het beginsel van fiscale neutraliteit te verzekeren.

⁽¹⁾ PB C 221 van 14.8.2010.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 24 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — Maribel Dominguez/Centre informatique du Centre Ouest Atlantique, Préfet de la région Centre

(Zaak C-282/10) ⁽¹⁾

(Sociale politiek — Richtlijn 2003/88/EG — Artikel 7 — Recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon — In nationale bepaling gestelde voorwaarde voor ontstaan van recht — Afwezigheid van werknemer — Duur van recht op vakantie afhankelijk van aard van afwezigheid — Met richtlijn 2003/88 strijdige nationale regeling — Rol van nationale rechter)

(2012/C 73/03)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Maribel Dominguez

Verwerende partijen: Centre informatique du Centre Ouest Atlantique, Préfet de la région Centre

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Cour de cassation (Frankrijk) — Uitlegging van artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB L 299, blz. 9) — Jaarlijkse vakantie met behoud van loon van werknemers — Ontstaan van het recht op vakantie los van de aard en de duur van de afwezigheid van de werknemer — Nationale regeling op grond waarvan aan het recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon de voorwaarde is gekoppeld dat de werknemer in het referentiejaar minimaal tien dagen daadwerkelijk heeft gewerkt — Verplichting voor de nationale rechterlijke instantie om met het recht van de Unie strijdige nationale bepalingen buiten toepassing te laten

Dictum

- 1) Artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd, moet aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan nationale bepalingen of praktijken op grond waarvan aan het recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon de voorwaarde is gekoppeld dat de werknemer in het referentietijdvak minimaal tien dagen of een maand daadwerkelijk heeft gewerkt.
- 2) De verwijzende rechterlijke instantie dient, met inachtneming van het gehele interne recht, inzonderheid artikel L. 223-4 van de Code du travail, en onder toepassing van de daarin erkende uitleggingsmethoden, ten einde de volle werking van artikel 7 van richtlijn 2003/88 te verzekeren en tot een oplossing te komen die in overeenstemming is met de daarmee nagestreefde doelstelling, te onderzoeken of zij tot een uitlegging van dat recht kan komen op grond waarvan de afwezigheid van de werknemer wegens een ongeval op weg naar of van het werk kan worden gelijkgesteld met een van de gevallen bedoeld in voormeld artikel van de Code du travail.

Indien een dergelijke uitlegging niet mogelijk is dient de nationale rechter na te gaan of, gelet op de hoedanigheid rechtens van verweerders in het hoofdgeding, de rechtstreekse werking van artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88 jegens hen kan worden ingeroepen.

Wanneer de nationale rechter het door artikel 7 van richtlijn 2003/88 voorgeschreven resultaat niet kan bereiken, kan de partij die benadeeld is doordat het nationale recht niet met het recht van de Unie strookt zich niettemin beroepen op de rechtspraak die voortvloeit uit het arrest van 19 november 1991, Francovich e.a. (C-6/90 en C-9/90), om in voorkomend geval vergoeding van de geleden schade te verkrijgen.

- 3) Artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88 moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een nationale bepaling op grond waarvan, afhankelijk van de oorzaak van de afwezigheid van de werknemer die met ziekteverlof is, de jaarlijkse vakantie met behoud van loon langer is dan of even lang als de door deze richtlijn gewaarborgde minimumduur van vier weken.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 17 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank Amsterdam — Nederland) — A. Salemink/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Zaak C-347/10) ⁽¹⁾

(Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Werknemer tewerkgesteld op gasboorplatform op Nederlands gedeelte van continentaal plat — Verplichte verzekering — Weigering van betaling van arbeidsongeschiktheidsuitkering)

(2012/C 73/04)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Amsterdam

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: A. Salemink

Verwerende partij: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Rechtbank Amsterdam — Uitlegging van de artikelen 45 en 355 VWEU, artikel 52 VEU en de Titels I en II van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 149, blz. 2) — Geen toepassing van het nationale stelsel van verplichte ziektekostenverzekeringen op personen die voor een in Nederland gevestigde werkgever werkzaam zijn op een boorplatform op het Nederlands continentaal plat en wonen op het grondgebied van een andere lidstaat

Dictum

Artikel 13, lid 2, sub a, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, in de bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 gewijzigde en bijgewerkte versie, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1606/98 van de Raad van 29 juni 1998, en artikel 39 EG moeten in die zin worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzetten dat een werknemer die werkzaam is op een vaste installatie op het tot een lidstaat behorende gedeelte van het continentaal plat, in die lidstaat niet verplicht verzekerd is ingevolge de nationale wettelijke werknemersverzekeringen, uitsluitend omdat hij niet woonachtig is in die lidstaat, maar in een andere lidstaat.

⁽¹⁾ PB C 234 van 28.8.2010.

⁽¹⁾ PB C 246 van 11.9.2010.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 19 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg — Duitsland) — Suiker Unie GmbH — Zuckerfabrik Anklam/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zaak C-392/10) ⁽¹⁾

(Verordening (EG) nr. 800/1999 — Artikel 15, leden 1 en 3 — Landbouwproducten — Stelsel van uitvoerrestituties — Gedifferentieerde uitvoerrestitutie — Voorwaarden voor toekenning — Invoer van product in derde land van bestemming — Betaling van invoerrechten)

(2012/C 73/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Suiker Unie GmbH — Zuckerfabrik Anklam

Verwerende partij: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Finanzgericht Hamburg — Uitlegging van artikel 15, leden 1 en 3, van verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie van 15 april 1999 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten (PB L 102, blz. 11) en van artikel 24 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1) — Product dat uit een lidstaat naar een derde land wordt uitgevoerd met het oog op een ingrijpende verwerking onder het stelsel van actieve veredeling zonder inning van invoerrechten — Uitvoer van het uit deze verwerking ontstane product naar een ander derde land — Voorwaarden voor toekenning van een gedifferentieerde uitvoerrestitutie — Noodzaak om het product in het vrije verkeer te brengen in het derde land van bestemming met betaling van invoerrechten?

Dictum

Artikel 15, leden 1 en 3, van verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie van 15 april 1999 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 444/2003 van de Commissie van 11 maart 2003, moet aldus worden uitgelegd dat niet is voldaan aan de in deze bepaling neergelegde voorwaarde voor toekenning van een gedifferentieerde restitutie, namelijk dat de douaneformaliteiten bij invoer zijn vervuld, wanneer het product in het derde land van bestemming na plaatsing onder een regeling van actieve veredeling zonder inning van invoerrechten een „ingrijpende (...) verwerking of bewerking” in de zin van artikel 24 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ondergaat, en het bij deze be- of verwerking verkregen product in een derde land wordt uitgevoerd.

⁽¹⁾ PB C 288 van 23.10.2010.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 26 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesarbeitsgericht — Duitsland) — Bianca Küçük/Land Nordrhein-Westfalen

(Zaak C-586/10) ⁽¹⁾

(Sociaal beleid — Richtlijn 1999/70/EG — Clausule 5, punt 1, sub a, van raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd — Opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd — Objectieve redenen die vernieuwing van dergelijke overeenkomsten kunnen rechtvaardigen — Nationale regeling op basis waarvan gebruik van overeenkomsten voor bepaalde tijd in geval van tijdelijke vervanging gerechtvaardigd is — Permanente of terugkerende behoefte aan vervangend personeel — Inaanmerkingneming van alle omstandigheden van vernieuwing van opeenvolgende overeenkomsten voor bepaalde tijd)

(2012/C 73/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesarbeitsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bianca Küçük

Verwerende partij: Land Nordrhein-Westfalen

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bundesarbeitsgericht — Uitlegging van clausule 5, punt 1, van de op 18 maart 1999 gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die is opgenomen in de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (PB L 175, blz. 43) — Nationale regeling die de tijdelijke vervanging van een werknemer erkent als een objectieve reden om de duur van de arbeidsovereenkomsten te beperken — Begrip „objectieve redenen” die vernieuwing van dergelijke overeenkomsten kunnen rechtvaardigen

Dictum

Clausule 5, punt 1, sub a, van de op 18 maart 1999 gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die is opgenomen in de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, moet aldus worden uitgelegd dat de in een nationale regeling als die in het hoofdgeding vermelde reden van de tijdelijke behoefte aan vervangend personeel in beginsel een objectieve reden in de zin van deze clausule kan vormen. De enkele omstandigheid dat een werkgever op terugkerende of zelfs permanente wijze

gebruik moet maken van tijdelijk vervangend personeel en dat die behoefte aan vervanging ook kan worden opgevangen door werknemers voor onbepaalde tijd in dienst te nemen, betekent niet dat er geen sprake is van een objectieve reden in de zin van clausule 5, punt 1, sub a, van deze raamovereenkomst en evenmin dat er sprake is van misbruik in de zin van deze clausule. Bij de beoordeling of de vernieuwing van arbeidsovereenkomsten of arbeidsverhoudingen voor bepaalde tijd gerechtvaardigd is door een dergelijke objectieve reden, dienen de instanties van de lidstaten echter in het kader van hun respectieve bevoegdheden alle omstandigheden van de zaak in aanmerking te nemen, daaronder begrepen het aantal en de totale duur van de arbeidsovereenkomsten of arbeidsverhoudingen voor bepaalde tijd die in het verleden met dezelfde werkgever zijn gesloten.

(¹) PB C 89 van 19.3.2011.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 26 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Naczelny Sąd Administracyjny Izba Finansowa Wydział I — Polen) — Minister Finansów/Kraft Foods Polska SA

(Zaak C-588/10) (¹)

(Fiscale bepalingen — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikel 90, lid 1 — Prijsverlaging nadat handeling is verricht — Nationale wettelijke regeling die voor verlaging van maatstaf van heffing als voorwaarde stelt dat leverancier van goederen of diensten in het bezit is van bevestiging van ontvangst van corrigerende factuur door afnemer van goederen of diensten — Beginsel van neutraliteit van btw — Evenredigheidsbeginsel)

(2012/C 73/07)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Naczelny Sąd Administracyjny Izba Finansowa Wydział I

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Minister Finansów

Verwerende partij: Kraft Foods Polska SA

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Naczelny Sąd Administracyjny — Uitlegging van artikel 90, lid 1, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Maatstaf van heffing — Prijsverlaging nadat handeling is verricht — Nationale wettelijke regeling die de verlaging van de maatstaf van heffing afhankelijk stelt van de ontvangst van een gecorrigeerde en door de contractpartij bevestigde factuur

Dictum

Een vereiste dat de verlaging van de maatstaf van heffing, zoals die in een oorspronkelijke factuur is vastgesteld, ervan afhankelijk stelt dat de belastingplichtige in het bezit is van een bevestiging van ontvangst van

de corrigerende factuur door de afnemer van de goederen of diensten, valt onder het begrip „voorwaarde” bedoeld in artikel 90, lid 1, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde.

Het beginsel van neutraliteit van de belasting over de toegevoegde waarde en het evenredigheidsbeginsel verzetten zich in principe niet tegen een dergelijk vereiste. Indien evenwel blijkt dat het voor de belastingplichtige — als leverancier van goederen of diensten — onmogelijk of uiterst moeilijk is om binnen een redelijke termijn een dergelijke ontvangstbevestiging te verkrijgen, kan hem niet de mogelijkheid worden ontzegd om met andere middelen ten aanzien van de nationale belastingdiensten het bewijs te leveren, enerzijds, dat hij — in de concrete omstandigheden van de zaak — de nodige inspanningen heeft geleverd om zich ervan te vergewissen dat de afnemer van de goederen of diensten de corrigerende factuur in zijn bezit heeft gekregen en daarvan kennis heeft genomen, en anderzijds, dat de betrokken handeling daadwerkelijk overeenkomstig de voorwaarden van deze corrigerende factuur is verricht.

(¹) PB C 89 van 19.3.2011.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 19 januari 2012 — Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)/Nike International Ltd, Aurelio Muñoz Molina

(Zaak C-53/11 P) (¹)

(Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Artikel 58 — Verordening (EG) nr. 2868/95 — Regels 49 en 50 — Woordmerk R10 — Oppositie — Cessie — Ontvankelijkheid van beroep — Begrip „persoon die beroep kan instellen” — Toepasselijkheid van richtsnoeren voor BHIM)

(2012/C 73/08)

Procestaal: Spaans

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: J. Crespo Carrillo, gemachtigde)

Andere partijen in de procedure: Nike International Ltd (vertegenwoordiger: M. de Justo Bailey, abogado), Aurelio Muñoz Molina

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 24 november 2010, Nike International Ltd/BHIM — Aurelio Muñoz Molina (T-137/09), waarbij het Gerecht de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) van 21 januari 2009 (zaak R 551/2008-1) heeft vernietigd

Dictum

- 1) Het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 24 november 2010, *Nike International/BHIM — Muñoz Molina* (R10) (T-137/09), wordt vernietigd voor zover het Gerecht daarbij, in strijd met artikel 58 van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1891/2006 van de Raad van 18 december 2006, en regel 49 van verordening (EG) nr. 2868/95 van de Commissie van 13 december 1995 tot uitvoering van verordening nr. 40/94, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1041/2005 van de Commissie van 29 juni 2005, heeft geoordeeld dat de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) in haar beslissing van 21 januari 2009 (zaak R 551/2008-1) de regels 31, lid 6, en 50, lid 1, van verordening nr. 2868/95, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1041/2005, heeft geschonden door het door Nike International Ltd ingestelde beroep niet-ontvankelijk te verklaren.
- 2) De zaak wordt terugverwezen naar het Gerecht van de Europese Unie.
- 3) De beslissing over de kosten wordt aangehouden.

(¹) PB C 152 van 21.5.2011.

**Arrest van het Hof (Achste kamer) van 26 januari 2012 —
Europese Commissie/Republiek Slovenië**

(Zaak C-185/11) (¹)

(Niet-nakoming — Direct verzekeringsbedrijf, met uitzondering van levensverzekeringsbranche — Richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG — Onjuiste en onvolledige omzetting)

(2012/C 73/09)

Procestaal: Sloveens

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: K.-Ph. Wojcik, M. Žebre en N. Yerrell, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Slovenië (vertegenwoordiger: A. Vran, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 56 en 63 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie — Schending van artikel 8, lid 3, van de Eerste richtlijn (73/239/EEG) van de Raad van 24 juli 1973 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan (PB L 228, blz. 3) en de artikelen 29 en 39 van richtlijn 92/49/EEG van de Raad van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf,

met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en houdende wijziging van de richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG (Derde richtlijn schadeverzekering; PB L 228, blz. 1)

Dictum

- 1) Door de Eerste richtlijn (73/239/EEG) van de Raad van 24 juli 1973 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan, zoals gewijzigd bij richtlijn 2005/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2005, en richtlijn 92/49/EEG van de Raad van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en houdende wijziging van de richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG (Derde richtlijn schadeverzekering), zoals gewijzigd bij richtlijn 2005/68, onjuist en onvolledig in de nationale rechtsorde om te zetten, is de Republiek Slovenië de krachtens artikel 8, lid 3, van richtlijn 73/239 alsook de artikelen 29 en 39 van richtlijn 92/49 op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het beroep wordt voor het overige verworpen.
- 3) De Europese Commissie en de Republiek Slovenië zullen elk de eigen kosten dragen.

(¹) PB C 269 van 10.9.2011.

**Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 26 januari 2012 —
Europese Commissie/Republiek Polen**

(Zaak C-192/11) (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 2009/147/EG — Behoud van vogelstand — Draagwijdte beschermingsregeling — Afwijkingen van in richtlijn gestelde verboden)

(2012/C 73/10)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: K. Herrmann en S. Petrova, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen (vertegenwoordiger: M. Szpunar, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 1, 5 en 9, leden 1 en 2, van richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand (PB L 20, blz. 7) — Toepassingsgebied — Beperking van de bescherming tot vogelsoorten die op het nationale grondgebied leven — Onjuiste vaststelling van de voorwaarden voor afwijking van de in de richtlijn gestelde verboden

Dictum

- 1) Door de nationale instandhoudingsmaatregelen niet uit te strekken tot alle natuurlijk in het wild levende vogelsoorten op het Europese grondgebied van de lidstaten die bescherming genieten krachtens richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand, en door de voorwaarden om af te kunnen wijken van de in die richtlijn gestelde verboden niet naar behoren vast te stellen, is de Republiek Polen de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 1, 5 en 9, leden 1 en 2, van die richtlijn.
- 2) De Republiek Polen wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 211 van 16.7.2011.

Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 17 november 2011 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State — België) — Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Alix Walsh (C-177/09 en C-179/09), Jean-Marie Solvay de la Hulpe (C-177/09), Action et défense de l'environnement de la Vallée de la Senne et de ses affluents ASBL (ADESA), Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne (C-178/09), Les amis de la Forêt de Soignes ASBL (C-179/09)/Waals Gewest

(Gevoegde zaken C-177/09 tot en met C-179/09) (¹)

(Milieu-effectbeoordeling van projecten — Richtlijn 85/337/EEG — Werkingssfeer — Begrip „specifieke nationale wetgevende handeling” — Verdrag van Aarhus — Toegang tot rechter inzake milieuaangelegenheden — Omvang van recht om tegen wet beroep in te stellen)

(2012/C 73/11)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Alix Walsh (C-177/09 en C-179/09), Jean-Marie Solvay de la Hulpe (C-177/09), Action et défense de l'environnement de la Vallée de la Senne et de ses affluents ASBL (ADESA), Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne (C-178/09), Les amis de la Forêt de Soignes ASBL (C-179/09)

Verwerende partij: Waals Gewest

In aanwezigheid van: Codic Belgique SA, Federal Express European Services Inc. (FEDEX) (C-177/09 en C-179/09), Intercommunale du Brabant wallon (IBW) (C-178/09)

Voorwerp

Verzoeken om een prejudiciële beslissing — Raad van State — Uitlegging van de artikelen 1, 5, 6, 7, 8 en 10 bis van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB L 175, blz. 40), zoals gewijzigd bij richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997 (PB L 73, blz. 5) en richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de richtlijnen 85/337/EEG en 96/61/EG (PB L 156, blz. 17) — Uitlegging van de artikelen 6 en 9 van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, ondertekend op 25 juni 1998 en namens de Europese Gemeenschap goedgekeurd bij besluit nr. 2005/370/EG van de Raad van 17 februari 2005 (PB L 124, blz. 1) — Erkenning van bepaalde bij decreet „geratificeerde” vergunningen waarvoor dringende redenen van algemeen belang bestaan als specifieke nationale wetgevende handelingen? — Ontbreken van een recht op volledige toetsing van een beslissing waarbij een vergunning wordt verleend voor projecten die aanzienlijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben — Facultatieve dan wel verplichte aard van een dergelijk recht — Milieuvergunning voor exploitatie van administratief en opleidingscentrum te Terhulpen (La Hulpe)

Dictum

- 1) Artikel 1, lid 5, van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, zoals gewijzigd bij richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003, moet aldus worden uitgelegd dat van de werkingssfeer van deze richtlijn enkel projecten zijn uitgesloten die in detail worden aangenomen via een specifieke nationale wet, zodat de door deze richtlijn nagestreefde doelstellingen via de wetgevingsprocedure zijn bereikt. Het staat aan de nationale rechter om, rekening houdend zowel met de inhoud van de vastgestelde wet als met de volledige wetgevingsprocedure die tot de vaststelling ervan heeft geleid, en in het bijzonder met de voorbereidende handelingen en de parlementaire debatten, na te gaan of aan deze twee voorwaarden is voldaan. In dit verband kan een wet die een reeds bestaande bestuurshandeling zonder meer „ratificeert”, en daarbij louter gewag maakt van dringende redenen van algemeen belang zonder dat eerst een wetgevingsprocedure ten gronde is gevoerd om aan die voorwaarden te voldoen, niet als een specifieke wet in de zin van deze bepaling worden aangemerkt en volstaat een dergelijke wet dus niet om een project van de werkingssfeer van richtlijn 85/337, zoals gewijzigd bij richtlijn 2003/35, uit te sluiten.
- 2) Artikel 9, lid 2, van het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, dat op 25 juni 1998 is ondertekend en namens de Europese Gemeenschap is goedgekeurd bij besluit 2005/370/EG van de Raad van 17 februari 2005, en artikel 10 bis van richtlijn 85/337, zoals gewijzigd bij richtlijn 2003/35, moeten aldus worden uitgelegd dat:

- wanneer een binnen de werkingssfeer van deze bepalingen vallend project bij wet wordt vastgesteld, de vraag of deze wet aan de voorwaarden van artikel 1, lid 5, van deze richtlijn voldoet, overeenkomstig de nationale procedureregels moet kunnen worden voorgelegd aan een rechterlijke instantie of een bij wet ingesteld onafhankelijk en onpartijdig orgaan;
- wanneer tegen een dergelijke wet geen beroep van de hiervóór aangegeven aard en strekking mogelijk is, elke op grond van haar bevoegdheid aangezochte nationale rechterlijke instantie de in het vorige streepje beschreven toetsing dient te verrichten en in voorkomend geval daar als gevolg aan dient te verbinden dat die wet buiten toepassing wordt gelaten.

(¹) PB C 180 van 1.8.2009.

Beschikking van het Hof (Derde kamer) van 17 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Højesteret — Denemarken) — Infopaq International A/S/Danske Dagblades Forening

(Zaak C-302/10) (¹)

(Auteursrechten — Informatiemaatschappij — Richtlijn 2001/29/EG — Artikel 5, leden 1 en 5 — Werken van letterkunde en kunst — Reproductie van korte fragmenten van werken van letterkunde — Persartikelen — Tijdelijke reproducties van voorbijgaande aard — Technisch procedé bestaande in scannen en in tekstbestand converteren van artikelen, elektronisch verwerken van reproductie en in geheugen opslaan van deel van deze reproductie — Tijdelijke reproductiehandelingen die integraal en essentieel onderdeel van dergelijk technisch procedé vormen — Doel van deze handelingen bestaand in rechtmatig gebruik van werk of beschermd materiaal — Zelfstandige economische waarde van die handelingen)

(2012/C 73/12)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Højesteret

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Infopaq International A/S

Verwerende partij: Danske Dagblades Forening

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Højesteret — Uitlegging van artikel 2 en artikel 5, leden 1 en 5, van richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PB L 167, blz. 10) — Onderneming met als belangrijkste activiteit het opstellen van samenvattingen van krantenartikelen via scanning — Opslaan van een artikelfiche bestaande uit een zoekterm met de vijf woorden ervoor en de vijf woorden erna — Tijdelijke reproductiehandelingen die een integraal en essentieel onderdeel van een technisch procedé vormen

Dictum

- 1) Artikel 5, lid 1, van richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij moet aldus worden uitgelegd dat in het kader van een zogenoemd „data-captureprocedé” verrichte tijdelijke reproductiehandelingen als die welke in het hoofdgeding aan de orde zijn,

voldoen aan de voorwaarde dat deze handelingen een integraal en essentieel onderdeel van een technisch procedé moeten vormen, ondanks het feit dat zij aan het begin en aan het einde van dit procedé worden verricht en menselijke tussenkomst vereisen;

voldoen aan de voorwaarde dat de reproductiehandelingen als enig doel moeten hebben, rechtmatig gebruik van een werk of van beschermd materiaal mogelijk te maken;

voldoen aan de voorwaarde dat deze handelingen geen zelfstandige economische waarde mogen bezitten, wanneer enerzijds door het verrichten van die handelingen geen extra winst kan worden gemaakt die boven op de winst komt die uit het rechtmatige gebruik van het beschermde werk wordt gehaald, en anderzijds de tijdelijke reproductiehandelingen niet op een wijziging van het werk uitlopen.

- 2) Artikel 5, lid 5, van richtlijn 2001/29 moet aldus worden uitgelegd dat in het kader van een zogenoemd „data-captureprocedé” verrichte tijdelijke reproductiehandelingen als die welke in het hoofdgeding aan de orde zijn, moeten worden geacht te voldoen aan de voorwaarde dat de reproductiehandelingen geen afbreuk mogen doen aan de normale exploitatie van het werk en de wettige belangen van de rechthebbende niet onredelijk mogen schaden, wanneer zij voldoen aan alle voorwaarden van artikel 5, lid 1, van deze richtlijn.

(¹) PB C 221 van 14.8.2010.

Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 25 november 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Verenigd Koninkrijk) — Yeda Research and Development Company Ltd, Aventis Holdings Inc/ Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Zaak C-518/10) (¹)

(Artikel 104, lid 3, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering — Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Aanvullend beschermingscertificaat — Verordening (EG) nr. 469/2009 — Artikel 3 — Voorwaarden voor verkrijging van certificaat — Begrip „door een van kracht zijnd basis-octrooi beschermd product” — Criteria — Vergunning voor in handel brengen — In handel gebracht geneesmiddel dat slechts één werkzame stof bevat terwijl octrooi conclusies bevat voor samenstelling van werkzame stoffen)

(2012/C 73/13)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Yeda Research and Development Company Ltd, Aventis Holdings Inc

Verwerende partij: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Uitlegging van artikel 3, sub a, van verordening (EG) nr. 469/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende het aanvullende beschermingscertificaat voor geneesmiddelen (PB L 152, blz. 1) — Voorwaarden voor verkrijging van certificaat — Begrip „product beschermd door een van kracht zijnde basisoctrooi” — Criteria — Invloed van akkoord betreffende gemeenschapsoctrooien (89/695/EEG) op de beoordeling van die criteria in het geval van een indirecte inbreuk of inbreuk door medewerking overeenkomstig artikel 26 van dat akkoord

Dictum

Artikel 3, sub a, van verordening (EG) nr. 469/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende het aanvullende beschermingscertificaat voor geneesmiddelen moet aldus worden uitgelegd dat het eraan in de weg staat dat de bevoegde diensten voor de industriële eigendom van een lidstaat een aanvullend beschermingscertificaat afgeven wanneer de in de aanvraag vermelde werkzame stof weliswaar in de conclusies van het basisoctrooi is vermeld als werkzame stof die deel uitmaakt van een samenstelling met een andere werkzame stof, maar dit octrooi geen conclusies bevat voor deze werkzame stof afzonderlijk.

⁽¹⁾ PB C 13 van 15.1.2011.

Beschikking van het Hof van 13 oktober 2011 — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Europese Commissie

(Zaak C-560/10 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Overheidsopdrachten voor dienstverlening — Beheer en onderhoud van portaalsite „Uw Europa” — Afwijzing van offerte — Verordeningen (EG, Euratom) nrs. 1605/2002 en 2342/2002 — Volledig afschrift van evaluatieverslag — Transparantiebeginsel en beginsel van gelijke behandeling — Recht op behoorlijk bestuur en recht op eerlijk proces — Onjuiste rechtsopvattingen — Verdraaiing van bewijsmateriaal — Kennelijke niet-ontvankelijkheid — Kennelijk ongegrond middel)

(2012/C 73/14)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (vertegenwoordiger: N. Korogiannakis, dikigoros)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: S. Delaude en N. Bambara, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening ingesteld tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 9 september 2010 — Evropaiki Dynamiki/Commissie (T-300/07) houdende vernietiging van het besluit van de Commissie van 13 juli 2007 tot afwijzing van de offerte die Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE in het kader van aanbesteding ENTR/05/78 voor perceel nr. 2 (beheer van de infrastructuur) voor het beheer en het onderhoud van de portaalsite „Uw Europa” had ingediend, en tot gunning van deze opdracht aan een andere inschrijver

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 72 van 5.3.2011.

Beschikking van het Hof van 10 november 2011 — Kalliope Agapiou Joséphidès/Europese Commissie en Uitvoerend Agentschap onderwijs, audiovisuele media en cultuur (EACEA)

(Zaak C-626/10 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Toegang tot documenten — Verordening (EG) nr. 1049/2001 — Artikel 4, lid 1, sub b, en lid 2, eerste streepje — Bescherming van persoonlijke levenssfeer en integriteit van individu — Bescherming van commerciële belangen — Verordening (EG) nr. 58/2003 — Uitvoerende agentschappen — Bevoegdheid om confirmatieve verzoeken om toegang tot documenten te behandelen — Transparantiebeginsel — Begrip „hoger openbaar belang” — Onjuiste rechtsopvattingen)

(2012/C 73/15)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Kalliope Agapiou Joséphidès (vertegenwoordigers: C. Joséphidès en H. Joséphidès, dikigoro)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Rozet en M. Owsiany-Hornung, gemachtigden) en Uitvoerend Agentschap onderwijs, audiovisuele media en cultuur (EACEA) (vertegenwoordiger: H. Monet, gemachtigde)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 21 oktober 2010, Agapiou Joséphidès/Commissie en EACEA (T-439/08), waarbij het Gerecht heeft verworpen het

beroep van rekwirante tot nietigverklaring van enerzijds het besluit van het EACEA van 1 augustus 2008 betreffende een verzoek om toegang tot de documenten inzake de toekenning van een Jean Monnet-expertisecentrum aan de Universiteit van Cyprus, en anderzijds beschikking C(2007) 3749 van de Commissie van 8 augustus 2007 inzake de individuele beschikking tot toekenning van subsidies in het kader van het programma inzake een leven lang leren, onderprogramma Jean Monnet — Schending van het recht op toegang tot documenten en van het transparantiebeginsel — Onjuiste rechtsopvattingen

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Agapiou Joséphidès wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 103 van 2.4.2011.

Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 25 november 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (Chancery Division) — Verenigd Koninkrijk) — University of Queensland, CSL Ltd/Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Zaak C-630/10) (¹)

(Artikel 104, lid 3, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering — Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Aanvullend beschermingscertificaat — Verordening (EG) nr. 469/2009 — Artikel 3 — Voorwaarden voor verkrijging van certificaat — Begrip „door van kracht zijnd basisoctrooi beschermd product” — Criteria — Bestaan van bijkomende of andere criteria voor geneesmiddel dat meer dan één werkzame stof bevat of voor vaccin tegen meerdere ziekten („combinatievaccin” of „multivalent vaccin”))

(2012/C 73/16)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Justice (Chancery Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: University of Queensland, CSL Ltd

Verwerende partij: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — High Court of Justice (Chancery Division) — Uitlegging van artikel 3, sub a en b, van verordening (EG) nr. 469/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende het aanvullende beschermingscertificaat voor geneesmiddelen (PB L 152, blz. 1) — Voorwaarden voor de afgifte van het certificaat — Begrip „door een van kracht zijnd basisoctrooi beschermd product”

— Criteria — Bestaan van bijkomende of andere criteria voor een geneesmiddel dat meer dan één werkzame stof bevat of voor een combinatievaccin („multi-disease vaccine”)?

Dictum

- 1) Artikel 3, sub a, van verordening (EG) nr. 469/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende het aanvullende beschermingscertificaat voor geneesmiddelen moet aldus worden uitgelegd dat het eraan in de weg staat dat de bevoegde diensten voor de industriële eigendom van een lidstaat een aanvullend beschermingscertificaat afgeven voor werkzame stoffen die niet zijn vermeld in de conclusies van het basisoctrooi waarop een beroep wordt gedaan ter ondersteuning van een aanvraag voor een dergelijk certificaat.
- 2) Artikel 3, sub b, van verordening nr. 469/2009 moet aldus worden uitgelegd dat het, mits tevens is voldaan aan de overige voorwaarden van dit artikel, niet eraan in de weg staat dat de bevoegde diensten voor de industriële eigendom van een lidstaat een aanvullend beschermingscertificaat afgeven voor een werkzame stof die is vermeld in de conclusies van het basisoctrooi waarop een beroep wordt gedaan, wanneer het geneesmiddel waarvan de vergunning voor het in de handel brengen wordt aangevoerd ter ondersteuning van de aanvraag voor een aanvullend beschermingscertificaat, niet alleen deze werkzame stof maar ook nog andere werkzame stoffen bevat.
- 3) Wanneer een basisoctrooi betrekking heeft op een werkwijze voor de verkrijging van een product, staat artikel 3, sub a, van verordening nr. 469/2009 eraan in de weg dat een aanvullend beschermingscertificaat wordt afgegeven voor een ander product dan hetwelk in de conclusies van dit octrooi is vermeld als het product dat middels de betrokken werkwijze wordt verkregen. De vraag of deze werkwijze het mogelijk maakt het product rechtstreeks te verkrijgen, is in dit opzicht van geen belang.

(¹) PB C 89 van 19.3.2011.

Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 25 november 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (Chancery Division) — Verenigd Koninkrijk) — Daiichi Sankyo Company/Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Zaak C-6/11) (¹)

(Artikel 104, lid 3, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering — Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Aanvullend beschermingscertificaat — Verordening (EG) nr. 469/2009 — Artikelen 3 en 4 — Voorwaarden voor verkrijging van certificaat — Begrip „door van kracht zijnd basisoctrooi beschermd product” — Criteria — Bestaan van bijkomende of andere criteria voor geneesmiddel dat meer dan één werkzame stof bevat)

(2012/C 73/17)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Justice (Chancery Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Daiichi Sankyo Company

Verwerende partij: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — High Court of Justice (Chancery Division, Patents Court) — Uitlegging van de artikelen 3, sub a, en 4 van verordening (EG) nr. 469/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende het aanvullende beschermingscertificaat voor geneesmiddelen (PB L 152, blz. 1) — Voorwaarden voor verkrijging van certificaat — Begrip „door een van kracht zijnd basisoctrooi beschermd product” — Criteria — Bestaan aanvullende of andere criteria voor een geneesmiddel dat meer dan één werkzame stof bevat?

Dictum

Artikel 3, sub a, van verordening (EG) nr. 469/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende het aanvullende beschermingscertificaat voor geneesmiddelen moet aldus worden uitgelegd dat het eraan in de weg staat dat de bevoegde diensten voor de industriële eigendom van een lidstaat een aanvullend beschermingscertificaat afgeven voor werkzame stoffen die niet zijn vermeld in de conclusies van het basisoctrooi waarop een beroep wordt gedaan ter ondersteuning van een aanvraag voor een dergelijk certificaat.

⁽¹⁾ PB C 63 van 26.2.2011.

Beschikking van het Hof van 26 oktober 2011 — Fernando Marcelino Victoria Sánchez/Europees Parlement, Europese Commissie

(Zaak C-52/11 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Beroep wegens nalaten — Brieven gericht aan Parlement en Commissie — Antwoord — Besluit tot niet verder behandelen — Hogere voorziening kennelijk ongegrond en kennelijk niet-ontvankelijk)

(2012/C 73/18)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirant: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (vertegenwoordiger: P. Suarez Plácido, abogado)

Andere partijen in de procedure: Europees Parlement (vertegenwoordigers: N. Lorenz, N. Görlitz en P. López-Carceller, gemachtigden), Europese Commissie (vertegenwoordigers: I. Martínez del Peral en L. Lozano Palacios, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 17 november 2010, Victoria Sánchez/Parlement en Commissie (T-61/10), houdende afwijzing van een verzoek om vaststelling dat het Europees Parlement en de Europese Commissie op onrechtmatige wijze hebben nagelaten te antwoorden op verzoekers brief van 6 oktober 2009, van een verzoek om een bevel en van een verzoek om beschermende maatregelen

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt verworpen.
- 2) F. M. Victoria Sánchez wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 103 van 2.4.2011.

Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 9 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — België) — Connoisseur Belgium BVBA/Belgische Staat

(Zaak C-69/11) ⁽¹⁾

(Artikel 104, lid 3, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering — Zesde btw-richtlijn — Artikel 11, A, lid 1, sub a — Maatstaf van heffing — Kosten die belastingplichtige niet in rekening heeft gebracht)

(2012/C 73/19)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Connoisseur Belgium BVBA

Verwerende partij: Belgische Staat

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Uitlegging van artikel 11, A, lid 1, sub a, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1) en van artikel 73 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijk stelsel van de belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Verhuur van pleziervaartuigen — Overeenkomst betreffende verdeling van kosten over verhuurder en huurder van boten — Mogelijkheid om bepaalde kosten in rekening te brengen aan huurder — Geen facturatie — Nationale bepaling op grond waarvan btw over niet-gefactuurde kosten moet worden betaald

Dictum

Artikel 11, A, lid 1, sub a, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moet aldus worden uitgelegd dat in omstandigheden als die in het hoofdgeding, de belasting over de toegevoegde waarde niet verschuldigd is over kosten of bedragen die door de belastingplichtige aan zijn medecontractant contractueel hadden kunnen worden aangerekend, maar die niet zijn aangerekend.

(¹) PB C 145 van 14.5.2011.

Beschikking van het Hof (Eerste kamer) van 15 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie van België) — INNO NV/Unie van Zelfstandige Ondernemers VZW (UNIZO), Organisatie voor de Zelfstandige Modedetailhandel VZW (Mode Unie) en Couture Albert BVBA

(Zaak C-126/11) (¹)

(Artikel 104, lid 3, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering — Richtlijn 2005/29/EG — Oneerlijke handelspraktijken — Nationale regeling die aankondigingen van prijsverminderingen en suggesties daarvan verbiedt)

(2012/C 73/20)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hof van Cassatie van België

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: INNO NV

Verwerende partijen: Unie van Zelfstandige Ondernemers VZW (UNIZO), Organisatie voor de Zelfstandige Modedetailhandel VZW (Mode Unie) en Couture Albert BVBA

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Hof van Cassatie van België — Uitlegging van richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad („richtlijn oneerlijke handelspraktijken”) (PB L 149, blz. 22)

Dictum

Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging

van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad („richtlijn oneerlijke handelspraktijken”), moet aldus worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een nationale bepaling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die op algemene wijze aankondigingen van prijsverminderingen en suggesties daarvan tijdens de sperperiode verbiedt, voor zover deze bepaling de bescherming van de consumenten beoogt.

(¹) PB C 152 van 21.5.2011.

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 1 december 2011 — Longevity Health Products, Inc./Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Performing Science LLC

(Zaak C-222/11) (¹)

(Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Artikel 7, lid 1, sub d — Woordteken „5 HTP” — Vordering tot nietigverklaring — Kennelijk niet-ontvankelijke hogere voorziening)

(2012/C 73/21)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Longevity Health Products, Inc. (vertegenwoordiger: J. Korab, Rechtsanwalt)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: G. Schneider, agent), Performing Science LLC

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 9 maart 2011 — Longevity Health Products/BHIM — Performing Science (5 HTP) (T-190/09) betreffende een beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 21 april 2009 (zaak R 595/2008-4) inzake een nietigheidsprocedure tussen Performing Science LLC en Longevity Health Products, Inc. — Onderscheidend vermogen van het woordteken 5 HTP

Dictum

1) De hogere voorziening wordt afgewezen.

2) Longevity Health Products Inc. wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 252 van 27.8.2011.

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 14 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunalul Alba — Roemenië) — Corpul Național al Polițiștilor/Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR), Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ)

(Zaak C-434/11) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Handvest van grondrechten van Europese Unie — Toelaatbaarheid van nationale regeling waarbij salarisverminderingen worden vastgesteld voor verscheidene categorieën overheidsambtenaren — Geen uitvoering van Unierecht — Kennelijke onbevoegdheid van Hof)

(2012/C 73/22)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunalul Alba

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Corpul Național al Polițiștilor

Verwerende partijen: Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR), Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ)

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Tribunalul Alba — Uitlegging van de artikelen 17, lid 1, 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Toelaatbaarheid van een nationale regeling waarbij salarisverminderingen worden vastgesteld voor verscheidene categorieën overheidsambtenaren — Schending van het recht op eigendom en van de beginselen van gelijke behandeling en non-discriminatie

Dictum

Het Hof van Justitie van de Europese Unie is kennelijk onbevoegd om te antwoorden op de prejudiciële vraag die bij beslissing van 28 juli 2011 door het Tribunalul Alba (Roemenië) is gesteld.

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 14 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunalul Dâmbovița — Roemenië) — Victor Cozman/Teatrul Municipal Târgoviște

(Zaak C-462/11) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Aanvullend protocol nr. 1 bij Europees Verdrag tot bescherming van rechten van mens en fundamentele vrijheden — Toelaatbaarheid van nationale regeling waarbij salarisverminderingen worden vastgesteld voor verscheidene categorieën overheidsambtenaren — Geen uitvoering van Unierecht — Kennelijke onbevoegdheid van Hof)

(2012/C 73/23)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunalul Dâmbovița

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Victor Cozman

Verwerende partij: Teatrul Municipal Târgoviște

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Tribunalul Dâmbovița — Uitlegging van artikel 1 van het Eerste aanvullend protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden — Toelaatbaarheid van een nationale regeling waarbij salarisverminderingen worden vastgesteld voor verscheidene categorieën overheidsambtenaren — Aard van het salarisrecht — Beperkingen

Dictum

Het Hof van Justitie van de Europese Unie is kennelijk onbevoegd om te antwoorden op de prejudiciële vragen die bij beslissing van 7 februari 2011 door het Tribunalul Dâmbovița (Roemenië) zijn gesteld

⁽¹⁾ PB C 331 van 12.11.2011.

⁽¹⁾ PB C 331 van 12.11.2011.

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 14 december 2011 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Argeş — Roemenië) — Andrei Emilian Boncea, Filofteia Catrinel Boncea, Adriana Boboc, Cornelia Mihăilescu (C-483/11), Mariana Budan (C-484/11)/Statul român

(Gevoegde zaken C-483/11 en C-484/11) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikelen 43, 92, lid 1, en 103, lid 1, van Reglement voor de procesvoering — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Schadeloosstelling van personen wegens politieke veroordeling tijdens communistische regime — Recht op vergoeding van immateriële schade — Niet-tenuitvoerlegging van Unierecht — Kennelijke onbevoegdheid van Hof)

(2012/C 73/24)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunalul Argeş

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Andrei Emilian Boncea, Filofteia Catrinel Boncea, Adriana Boboc, Cornelia Mihăilescu (C-483/11), Mariana Budan (C-484/11)

Verwerende partij: Statul român

In tegenwoordigheid van: Iulian-Nicolae Cujbescu (C-484/11)

Voorwerp

Verzoeken om een prejudiciële beslissing — Tribunalul Argeş — Uitlegging van artikel 5 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en van artikel 8 van de Universele Verklaring van de rechten van de mens — Schadeloosstelling van personen wegens politieke veroordeling tijdens het communistische regime — Toelaatbaarheid van een nationale regeling die het recht op vergoeding van immateriële schade beperkt

Dictum

Het Hof van Justitie van de Europese Unie is kennelijk onbevoegd om te antwoorden op de door het Tribunal Argeş (Roemenië) bij beslissingen van 4 april en 4 juli 2011 gestelde vragen.

⁽¹⁾ PB C 347 van 26.11.2011.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Consiglio di Stato (Italië) op 9 november 2011 — Consulta Regionale Ordine Ingegneri della Lombardia e a./Comune di Pavia

(Zaak C-564/11)

(2012/C 73/25)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Consulta Regionale Ordine Ingegneri della Lombardia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Brescia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Como, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Cremona, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecco, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lodi, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Milano, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Pavia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Varese

Verwerende partij: Comune di Pavia

Prejudiciële vraag

Staat richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten, met name de artikelen 1, lid 2, sub a en d, 2, en 28 en bijlage II categorieën 8 en 12, in de weg aan een nationale regeling die toestaat dat schriftelijke overeenkomsten worden gesloten tussen twee aanbestedende diensten voor een taak van onderzoek en technisch en wetenschappelijk advies bij het opstellen van de handelingen die het gemeentelijke bestemmingsplan vormen zoals omschreven in de nationale en regionale sectorregeling, met een financiële tegenprestatie die kan worden verondersteld geen werkelijke beloning te zijn, wanneer de met de uitvoering van deze taak belaste overheidsinstantie de hoedanigheid van marktdeelnemer zou kunnen hebben?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 30 november 2011 — T-Mobile Austria GmbH/Verein für Konsumenteninformation

(Zaak C-616/11)

(2012/C 73/26)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Verein für Konsumenteninformation

Verwerende partij: T-Mobile Austria GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 52, lid 3, van richtlijn 2007/64/EG ⁽¹⁾ in die zin worden uitgelegd dat het ook van toepassing is op de contractuele verhouding tussen een exploitant van een mobiele telefoonnetwerk als begunstigde van de betaling en zijn particuliere klanten (consumenten) als betalers?
- 2) Moeten een door de betaler eigenhandig ondertekend betalingsformulier respectievelijk de op een ondertekend betalingsformulier berustende procedure voor het verstrekken van overschrijvingsopdrachten alsmede de overeengekomen procedure voor het verstrekken van betalingsopdrachten bij onlinebanking (tebanking), worden aangemerkt als „betaalinstrument” in de zin van artikel 4, punt 23, en artikel 52, lid 3, van richtlijn 2007/64/EG?
- 3) Moet artikel 52, lid 3, van richtlijn 2007/64/EG in die zin worden uitgelegd dat het zich verzet tegen de toepassing van een nationale wettelijke regeling die voorziet in een algemeen verbod — dat met name geen onderscheid maakt tussen de verschillende betaalinstrumenten — op het innen van vergoedingen door de begunstigde van de betalingen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt tot wijziging van de richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG, en tot intrekking van richtlijn 97/5/EG (PB L 319, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 5 december 2011 — Staatssecretaris van Financiën, andere partij: Pactor Vastgoed BV

(Zaak C-622/11)

(2012/C 73/27)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Staatssecretaris van Financiën

Andere partij: Pactor Vastgoed BV

Prejudiciële vraag

Laat de Zesde richtlijn ⁽¹⁾ toe dat, ingeval de oorspronkelijk toegepaste aftrek van BTW overeenkomstig artikel 20 van de Zesde richtlijn wordt herzien in die zin dat het bedrag van de aftrek geheel of gedeeltelijk moet worden terugbetaald, dit bedrag wordt geheven van een ander dan de belastingplichtige die de aftrek in het verleden heeft toegepast, in het bijzonder — zoals bij de toepassing van artikel 12a van de Wet (op de omzetbelasting 1968) — van degene die een goed van die belastingplichtige geleverd heeft gekregen?

⁽¹⁾ Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Ireland (Ierland) op 9 december 2011 — Anglo Irish Bank Corporation Ltd/Quinn Investments Sweden AB e.a.

(Zaak C-634/11)

(2012/C 73/28)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Ireland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Anglo Irish Bank Corporation Ltd

Verwerende partijen: Quinn Investments Sweden AB, Sean Quinn, Ciara Quinn, Collette Quinn, Sean Quinn Junior, Brenda Quinn, Aoife Quinn, Stephen Kelly, Peter Darragh Quinn, Niall McPartland Indian Trust AB

Prejudiciële vragen

- 1) Het onderhavige verzoek om een prejudiciële beslissing betreft artikel 28 van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽¹⁾ (hierna: „verordening nr. 44/2001” en „artikel 28”) en de procedures die een nationaal gerecht („gerechten van staat A”) moet volgen bij een uitspraak over een bezwaar krachtens artikel 28 tegen de rechterlijke bevoegdheid van dat gerecht om een zaak („derde procedure”) te behandelen en te berechten in omstandigheden waarin bij de gerechten van staat A:

- a) eerst een zaak is aangebracht („eerste procedure”) die mogelijksterwys samenhangt met een zaak („tweede procedure”) die is aangebracht bij de gerechten van een andere lidstaat (staat B); en
 - b) tevens een zaak is aangebracht („derde procedure”) die mogelijksterwys samenhangt met de tweede procedure; en
 - c) krachtens artikel 28 van verordening nr. 44/2001 bezaar is gemaakt tegen de bevoegdheid van de gerechten van staat A om de derde zaak te behandelen en te berechten, op grond dat de tweede procedure (voor de gerechten van staat B) en de derde procedure (voor de gerechten van staat A) samenhangende vorderingen in de zin van genoemd artikel 28 zijn.
- 2) In het bijzonder wordt verzocht om een beslissing van het Hof van Justitie van de Europese Unie („Hof van Justitie”) over de volgende vragen:
- 1) Dienen de gerechten van staat A, voordat zij een beslissing nemen over de vraag of de derde procedure moet worden aangehouden dan wel afgewezen, de uitkomst af te wachten van een geplande vordering bij en de beslissing van de gerechten van staat B over de vraag of de gerechten van staat B de tweede procedure krachtens artikel 28 van verordening nr. 44/2001 moeten aanhouden of afwijzen?
 - 2) Indien de gerechten van staat A, voordat zij een beslissing nemen over vraag of de derde procedure moet worden aangehouden of afgewezen, niet de uitkomst hoeven af te wachten van een geplande vordering bij en de beslissing van de gerechten van staat B over de vraag of de gerechten van staat B de tweede procedure krachtens artikel 28 van verordening nr. 44/2001 moeten aanhouden of afwijzen, mogen dan de gerechten van staat A bij de beslissing of de derde procedure moet worden aangehouden of afgewezen, rekening houden met feit dat de eerste procedure aanhangig is?
 - 3) Indien de gerechten van staat B beslissen dat zij bevoegd zijn om kennis te nemen van de tweede procedure, mogen de gerechten van staat A dan bij de beslissing of de derde procedure krachtens artikel 28 van verordening nr. 44/2001 moet worden aangehouden of afgewezen, rekening houden met het feit dat de eerste procedure aanhangig is?
 - 4) Is het feit dat de derde procedure door de verzoeker in de derde procedure had kunnen worden ingesteld als tegenvordering in de eerste procedure (hetgeen echter niet is gebeurd) een relevante factor en zo ja welk belang dienen de gerechten van staat A daaraan dan te hechten bij hun beslissing of zij zich overeenkomstig artikel 28 van verordening nr. 44/2001 in de derde procedure onbevoegd moeten verklaren of de derde procedure moeten aanhouden?

Beroep ingesteld op 13 december 2011 — Europese Commissie/Republiek Polen

(Zaak C-639/11)

(2012/C 73/29)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Wilms, G. Zavvos en K. Herrmann, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

De Europese Commissie verzoekt het Hof:

- vast te stellen dat de Republiek Polen de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 2 bis van richtlijn 70/311/EEG inzake de typegoedkeuring van stuurinrichtingen⁽¹⁾, artikel 4, lid 3, van de kaderrichtlijn 2007/46/EG tot vaststelling van een kader voor de goedkeuring van motorvoertuigen⁽²⁾ en artikel 34 VWEU, door de inschrijving van nieuwe of reeds eerder in andere lidstaten ingeschreven personenwagens met een rechtse stuurinrichting afhankelijk te stellen van verplaatsing van de stuurinrichting naar links.
- de Republiek Polen in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie betoogt dat de Republiek Polen artikel 2 bis van bijzondere richtlijn 70/311/EEG, artikel 4, lid 3, van kaderrichtlijn 2007/46/EG en artikel 34 VWEU heeft geschonden.

Het verkeer in Polen rijdt rechts. Naar Pools recht is voor de inschrijving van een motorvoertuig in Polen een attest van technische inspectie vereist. Volgens voorschriften van de minister voor Infrastructuur⁽³⁾ kan voor de technische inspectie van wagens met een rechtse stuurinrichting geen attest worden afgegeven (de technische toestand van het voertuig wordt niet in overeenstemming geacht met de geldende technische vereisten). Bijgevolg kunnen personenwagens met een rechtse stuurinrichting, die zijn gehomologeerd in lidstaten waar links wordt gereden, zoals het Verenigd Koninkrijk, Ierland, Malta en Cyprus, in Polen niet worden ingeschreven. De Poolse overheid houdt ook geen rekening met een eerdere inschrijving van dergelijke voertuigen in andere lidstaten, waar rechts wordt gereden.

Volgens de Commissie kan de onmogelijkheid om in Polen (nieuwe en tweedehands) personenwagens in te schrijven die in Polen zijn ingevoerd uit lidstaten waar links wordt gereden — hoofdzakelijk door Poolse burgers die gebruik maken van de voordelen van het vrije verkeer binnen de Europese Unie — niet worden gerechtvaardigd door een dwingend vereiste van algemeen belang om de verkeersveiligheid te waarborgen.

⁽¹⁾ PB L 12, blz. 1.

Indien wagens met een rechtse stuurinrichting die niet in Polen zijn ingeschreven, zonder beperking kunnen worden gebruikt, is het verbod op hun inschrijving geen gepast, en in ieder geval geen evenredig middel ter verwezenlijking van het beweerde doel.

Juist het langdurige gebruik van een dergelijk voertuig in verkeer waarin rechts wordt gereden leidt tot een routineverwerving en vormt vanuit het oogpunt van de verkeersveiligheid geen grotere bedreiging dan de occasionele/tijdelijke verplaatsing met een dergelijk voertuig. Bovendien bestaan er minder ingrijpende middelen — zoals de bevestiging van een bijkomende spiegel — waardoor het inhalen met voertuigen met een rechtse stuurinrichting in verkeer waarin rechts wordt gereden wordt vergemakkelijkt.

- (¹) Richtlijn 70/311/EEG van de Raad van 8 juni 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de stuurinrichtingen van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan (PB L 133, blz. 10).
- (²) Richtlijn 2007/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 september 2007 tot vaststelling van een kader voor de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en van systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd (Kaderrichtlijn) (PB L 263, blz. 1).
- (³) Artikel 9, lid 2 van het besluit van 31 december 2012, punt 5.1 van Bijlage I bij het besluit van de minister voor Infrastructuur van 16 december 2003, evenals punt 6.1 van Bijlage I bij het besluit van de minister voor Infrastructuur van 18 september 2009 ter vervanging en opheffing van het besluit van 16 december 2003.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 19 december 2011 — Staatssecretaris van Financiën, andere partij: X BV

(Zaak C-651/11)

(2012/C 73/30)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Staatssecretaris van Financiën

Andere partij: X BV

Prejudiciële vragen

- 1) Kan de overdracht van 30 percent van de aandelen in een vennootschap — voor welke degene die deze aandelen overdraagt aan de btw onderworpen diensten verricht — worden gelijkgesteld met de overgang van (een gedeelte van) een algemeenheid van goederen in de zin van artikel 5, lid 8, en/of van diensten in de zin van artikel 6, lid 5, van de Zesde richtlijn? (¹)
- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, kan dan de in die vraag bedoelde overdracht worden gelijkgesteld met de overgang van (een gedeelte van) een

algemeenheid van goederen in de zin van artikel 5, lid 8, en/of van diensten in de zin van artikel 6, lid 5, van de Zesde richtlijn, indien de overige aandeelhouders, die ook aan de btw onderworpen diensten verrichten jegens de vennootschap waarvan de aandelen worden overgedragen, (nagenoeg) tegelijkertijd aan dezelfde persoon alle andere aandelen van die vennootschap overdragen?

- 3) Indien ook de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord, kan dan de in vraag 1 bedoelde overdracht worden beschouwd als de overgang van (een gedeelte van) de onderneming in de zin van artikel 5, lid 8, en/of artikel 6, lid 5, van de Zesde richtlijn, in aanmerking genomen dat deze overdracht nauw samenhangt met verrichte managementwerkzaamheden voor die deelneming?

- (¹) Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hof van Cassatie van België (België) op 21 december 2011 — Belgian Electronic Sorting Technology NV tegen Bert Peelaers en Visys NV

(Zaak C-657/11)

(2012/C 73/31)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hof van Cassatie van België

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster:: Belgian Electronic Sorting Technology NV
Verweerders: Bert Peelaers

Visys NV

Prejudiciële vraag

Moet het begrip „reclame” van artikel 2 van richtlijn 84/450/EEG (¹) van 10 september 1984 betreffende het nader tot elkaar brengen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake misleidende reclame, en van artikel 2 van richtlijn 2006/114/EG (²) van 12 december 2006 inzake misleidende reclame en vergelijkende reclame, aldus worden uitgelegd dat het, enerzijds, de registratie en het gebruik van een domeinnaam en, anderzijds, het gebruik van metatags in metadata van een website, omvat?

(¹) PB L 250, blz. 17.

(²) PB L 376, blz. 21.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Italië) op 27 december 2011 — Daniele Biasci e.a./Ministero dell'Interno en Questura di Livorno

(Zaak C-660/11)

(2012/C 73/32)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Daniele Biasci, Alessandro Pasquini, Andrea Milianti, Gabriele Maggini, Elena Secenti, Gabriele Livi

Verwerende partijen: Ministero dell'Interno, Questura di Livorno

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 43 EG en 49 EG aldus worden uitgelegd dat zij zich in beginsel verzetten tegen een wettelijke regeling van een lidstaat als die van artikel 88 van de T.U.L.P.S., volgens welke „de vergunning voor de exploitatie van weddenschappen uitsluitend kan worden verleend aan personen die houder zijn van een concessie of van een vergunning die is verleend door het ministerie of een andere entiteit waaraan de bevoegdheid voor de organisatie en het beheer van weddenschappen krachtens de wet is voorbehouden, alsook aan personen die door de concessie- of vergunninghouder daarmee zijn belast op grond van die concessie of die vergunning”, en van artikel 2, lid 2 ter, van decreto legge nr. 40 van 25 maart 2010, omgezet bij wet nr. 73/2010, waarin is bepaald dat „artikel 88 van de gecoördineerde tekst van de wetten inzake openbare veiligheid, zoals opgenomen in koninklijk besluit nr. 773 van 18 juni 1931, zoals gewijzigd, aldus wordt uitgelegd dat de erin bedoelde vergunning, wanneer zij wordt afgegeven voor commerciële bedrijven waarin openbare kansspelen met geldwinst worden geëxploiteerd en ingezameld, slechts rechtgevolgen heeft wanneer voordien aan de eigenaars van dergelijke bedrijven door het ministerie van Economie en Financiën — Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato (Autonomo bestuur voor staatsmonopolies), een concessie voor de exploitatie en de inzameling van dergelijke kansspelen is verleend”?
- 2) Moeten de voormelde artikelen 43 EG en 49 EG aldus worden uitgelegd dat zij zich in beginsel tevens verzetten tegen een nationale regeling als die welke is bedoeld in artikel 38, lid 2, van decreto legge nr. 223 van 4 juli 2006, omgezet bij wet nr. 248/2006, (...) ⁽¹⁾.

De vraag betreffende de verenigbaarheid met bovenvermelde gemeenschapsrechtelijke beginselen van genoemd artikel 38, lid 2, betreft enkel die zinsneden van deze bepaling waarin: a) wordt voorzien in een algemene tendens om houders van

vóór de wijziging van de regelgeving verleende concessies te beschermen; b) verplichtingen worden ingevoerd voor de opening van nieuwe verkooppunten betreffende de eerbiediging van een bepaalde afstand tot de reeds bestaande verkooppunten, hetgeen de facto tot gevolg kan hebben dat de reeds bestaande handelsposities in stand blijven. Voorts betreft de vraag de algemene uitlegging die de Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato aan bovenvermeld artikel 38, lid 2, heeft gegeven door in de concessieovereenkomsten (artikel 23, lid 3) de reeds vermelde vervalclausule op te nemen voor het geval van directe of indirecte uitoefening van soortgelijke grensoverschrijdende activiteiten.

- 3) Indien dit bevestigend wordt beantwoord, dat wil zeggen indien de in vorige punten vermelde nationale bepalingen verenigbaar worden geacht met het gemeenschapsrecht, moet artikel 49 EG dan aldus worden uitgelegd dat, wanneer het vrij verrichten van diensten wordt beperkt om redenen van algemeen belang, vooraf dient te worden nagegaan of dit algemene belang niet reeds voldoende in aanmerking is genomen door de voorschriften, controles en onderzoeken waaraan de dienstverrichter in zijn staat van vestiging is onderworpen?
- 4) Indien de vraag bevestigend wordt beantwoord, in de in vorig punt aangehaalde bewoordingen, moet de verwijzende rechter er dan — in het kader van de toetsing van de evenredigheid van een dergelijke beperking — rekening mee houden dat de betrokken voorschriften in de staat waar de dienstverrichter is gevestigd, voorzien in controles die even streng zijn of zelfs verder gaan dan de controles van de staat waar de dienst wordt verricht?

⁽¹⁾ Weglating van het deel van de vraag dat de integrale tekst weergeeft van dit artikel, gepubliceerd in GURI nr. 153 van 4 juli 2006.

Beroep ingesteld op 22 december 2011 — Europese Commissie/Republiek Cyprus

(Zaak C-662/11)

(2012/C 73/33)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: E. Montaguti en G. Zavvos)

Verwerende partij: Republiek Cyprus

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Cyprus, door niet vóór 1 mei 2009 de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen te hebben vastgesteld die noodzakelijk zijn om te voldoen aan

artikel 24 juncto bijlage VII bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Republiek Cyprus met betrekking tot het opheffen van de beperkingen die krachtens haar nationale regeling gelden voor het verwerven van een tweede woning door burgers van de EU/EER, en in elk geval door de betrokken bepalingen niet aan de Commissie te hebben meegedeeld, de krachtens deze Akte op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Republiek Cyprus verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie is van mening dat, gelet op artikel 24 juncto bijlage VII bij de Akte betreffende de voorwaarden voor toetreding van de Republiek Cyprus tot de Europese Unie, de Cypriotische autoriteiten ten laatste op 1 mei 2009 de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen hadden moeten vaststellen die noodzakelijk zijn om de beperkingen op te heffen die krachtens haar nationale regeling gelden voor het verwerven van een tweede woning door burgers van de EU/EER. De betrokken beperkingen vormen een rechtstreekse schending van het in artikel 63 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie neergelegde vrije verkeer van kapitaal.

De Cypriotische regering heeft een wetsontwerp houdende wijziging van de geldende beperkingen meegedeeld en wijst erop dat het wetsontwerp ter goedkeuring aan de Ministerraad is voorgelegd met het oog op een zo spoedig mogelijke behandeling en een goedkeuring in het parlement.

Volgens de Commissie kan aan de uit de nationale regeling van een lidstaat voortvloeiende schending van de in het Verdrag verankerde vrijheden alleen een einde worden gemaakt door de invoering van bepalingen die dezelfde bindende kracht hebben. Bovendien kan het wetsontwerp dat als bijlage bij het antwoord van de Republiek Cyprus was gevoegd en geen bindende werking had, niet worden gelijkgesteld met een bindende handeling waarbij de geldende beperkingen voor het verwerven van een tweede woning door burgers van de EU/EER worden opgeheven.

De Commissie is van mening dat de Republiek Cyprus, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen te hebben vastgesteld die noodzakelijk zijn om de beperkingen op te heffen die krachtens haar nationale regeling gelden voor het verwerven van een tweede woning door burgers van de EU/EER, en in elk geval door de betrokken bepalingen niet aan de Commissie te hebben meegedeeld, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 24 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Republiek Cyprus, gelezen in samenhang met bijlage VII bij deze Akte houdende overgangsmaatregelen voor Cyprus.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Duitsland) op 30 december 2011 — M e.a./Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

(Zaak C-666/11)

(2012/C 73/34)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: M, N, O, P, Q

Verwerende partij: Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Prejudiciële vragen

- 1) Kan een asielzoeker, in het kader van een gerechtelijke procedure waarin de lidstaat waar hij zijn asielverzoek heeft ingediend (verzoekende lidstaat) verklaart niet verantwoordelijk te zijn voor de behandeling ervan en waarin het bevel is gegeven om hem te verwijderen naar de lidstaat die volgens deze verzoekende lidstaat wel verantwoordelijk is, zich beroepen op het feit dat de overdracht niet heeft plaatsgevonden binnen de termijn van zes maanden waarin artikel 19, lid 4, van verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 ⁽¹⁾ voorziet en de verantwoordelijkheid daardoor op de verzoekende lidstaat is overgegaan?
- 2) Moet een — echte of geveinsde — zelfmoordpoging, als gevolg waarvan een overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat onmogelijk is, als „onderduiken” in de zin van artikel 19, lid 4, tweede volzin, van verordening (EG) nr. 343/2003 worden aangemerkt?
- 3) Kan een asielzoeker zich, in het kader van een gerechtelijke procedure waarin een lidstaat zich niet-verantwoordelijk verklaart en het bevel is gegeven om deze asielzoeker te verwijderen, beroepen op het feit dat de verantwoordelijkheid is overgegaan overeenkomstig artikel 9, lid 2, tweede volzin, van verordening (EG) nr. 1560/2003 van de Commissie van 2 september 2003 ⁽²⁾?
- 4) Belet het feit dat de verzoekende lidstaat aan de verantwoordelijke lidstaat wel heeft meegedeeld dat de reeds georganiseerde overdracht voorlopig werd uitgesteld, maar niet dat de overdracht niet binnen de termijn van zes maanden kon plaatsvinden, dat de verantwoordelijkheid overgaat overeenkomstig artikel 9, lid 2, tweede volzin, van verordening (EG) nr. 1560/2003 van de Commissie van 2 september?

- 5) Beschikt de asielzoeker over een rechtens afdwingbaar recht om van een lidstaat te eisen dat deze onderzoekt of hij de verantwoordelijkheid wil overnemen overeenkomstig artikel 3, lid 2, eerste volzin, van verordening (EG) nr. 343/2003 en hem de redenen voor zijn beslissing mededeelt?

- ⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB L 50, blz. 1).
- ⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1560/2003 van de Commissie van 2 september 2003 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB L 222, blz. 3).

Beroep ingesteld op 22 december 2011 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-678/11)

(2012/C 73/35)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: W. Roels en F. Jimeno Fernández, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Conclusies

— vaststellen dat het Koninkrijk Spanje de krachtens artikel 56 VWEU (oud artikel 49 EG) en artikel 36 EER-Overeenkomst op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen door de vaststelling en de handhaving van artikel 46, sub c, van de Texto Refundido de la Ley de Regulación de los Planes y Fondos de Pensiones (herziene tekst van de wet betreffende de pensioenregelingen en -fondsen), artikel 86 van het Real Decreto Legislativo 6/2004, de 29 de octubre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de ordenación y supervisión de los seguros privados (koninklijk wetsbesluit nr. 6/2004 van 29 oktober 2004 tot vaststelling van de herziene tekst van de wet op de ordening van en het toezicht op particuliere verzekeringen), artikel 10 van het Real Decreto Legislativo 5/2004 por el que se aprueba el texto refundido de la ley del Impuesto sobre la renta de los no residentes (koninklijk wetsbesluit nr. 5/2004 tot vaststelling van de herziene tekst van de wet betreffende de inkomstenbelasting van niet-ingezetenen), en artikel 47 van de Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria (algemene belastingwet nr. 58/2003 van 17 december 2003), op grond waarvan buitenlandse pensioenfondsen uit andere lidstaten die in Spanje bedrijfspensioenregelingen aanbieden, en verzekeringsmaatschappijen die in het kader van het vrij verrichten van diensten in Spanje actief zijn, onder meer een in Spanje wonende of gevestigde fiscaal vertegenwoordiger moeten aanwijzen;

— het Koninkrijk Spanje verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- 1) Op grond van de betrokken bepalingen van de Spaanse belastingwetgeving moeten buitenlandse belastingplichtigen een in Spanje wonende of gevestigde fiscaal vertegenwoordiger aanwijzen. Concreet geldt deze verplichting voor buitenlandse pensioenfondsen uit andere lidstaten die in Spanje bedrijfspensioenregelingen aanbieden, en voor verzekeringsmaatschappijen die in het kader van het vrij verrichten van diensten in Spanje actief zijn.
- 2) Volgens de Commissie vormt de verplichting om een in Spanje wonende of gevestigde fiscaal vertegenwoordiger aan te wijzen in de genoemde gevallen een belemmering van het vrij verrichten van diensten, aangezien sprake is van een extra last voor de genoemde ondernemingen en natuurlijke personen omdat zij verplicht zijn een beroep te doen op een vertegenwoordiger. Daarnaast is er ook een belemmering van het vrij verrichten van diensten voor personen en bedrijven uit andere lidstaten dan Spanje die hun diensten als fiscaal vertegenwoordiger willen aanbieden aan ondernemingen of natuurlijke personen die in Spanje actief zijn.
- 3) De betrokken bepalingen zijn in strijd met artikel 56 VWEU (oud artikel 49 EG) en artikel 36 EER-Overeenkomst.

Hogere voorziening ingesteld op 27 december 2011 door Alliance One International, Inc., voorheen Dimon, Inc., tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 12 oktober 2011 in zaak T-41/05, Alliance One International, Inc., voorheen Dimon Inc./Europese Commissie

(Zaak C-679/11 P)

(2012/C 73/36)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Alliance One International, Inc. (voorheen Dimon, Inc.) (vertegenwoordigers: M. Odriozola, A. Vide, lawyers)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

— het arrest van het Gerecht van 12 oktober 2011 in zaak T-41/05 vernietigen voor zover het de middelen inzake een kennelijke beoordelingsfout bij de toepassing van artikel 101, lid 1, VWEU en artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003 ⁽¹⁾, ontoereikende motivering en schending van het beginsel van gelijke behandeling afwijst door te beslissen dat Alliance One International, Inc., voorheen Dimon, Inc. hoofdelijk aansprakelijk was;

— de beschikking van de Commissie van 20 oktober 2004 in zaak COMP/C.39.238/B.2 — Ruwe tabak — Spanje — nietig verklaren voor zover deze betrekking heeft op rekwirante, en de aan rekwirante opgelegde boete bijgevolg verlagen; en

— de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- 1) Alliance One International, Inc., voorheen Dimon, Inc., (hierna: „rekwirante”) verzoekt het Hof eerbiedig om: i) het arrest van het Gerecht van 12 oktober 2011 in zaak T-41/05 te vernietigen voor zover Alliance One International, Inc. („AOI”), voorheen Dimon Inc., („Dimon”) daarbij hoofdelijk aansprakelijk is gesteld voor de inbreuk begaan door Agroexpansión; ii) de beschikking van de Commissie van 20 oktober 2004 in de zaak COMP/C.38.238/B.2 — Ruwe tabak — Spanje — nietig te verklaren voor zover deze betrekking heeft op rekwirante, en om de aan rekwirante opgelegde boete bijgevolg te verlagen; en iii) de Commissie te verwijzen in de kosten.
- 2) Ten eerste stelt rekwirante dat de Commissie en het Gerecht artikel 101, lid 1, VWEU en artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003 onjuist hebben toegepast door AOI aansprakelijk te stellen voor de inbreuk begaan door Agroexpansión. Rekquirante voert aan dat het Gerecht haar rechten van verdediging en artikel 296 VWEU heeft geschonden door in het arrest (en dus ex post facto) de redenering betreffende de in de beschikking van de Commissie toegepaste bewijsstandaard te specificeren. Rekquirante stelt bijgevolg dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de vaststelling van de methode voor aansprakelijkstelling, met name door een methode van dubbele grondslag te kiezen die ertoe diende om ondernemingen te discrimineren naargelang van de kans van slagen van hun beroep, maar anderszins geen richtsnoer verschaft. Bovendien kon het Gerecht niet buiten beschouwing laten dat de Commissie in gebreke is gebleven om haar stellingen met betrekking tot het ontbreken van een verweer in de beschikking te onderbouwen.
- 3) Ten tweede ontnemt het arrest van het Gerecht rekquirante haar rechten ontleend aan de algemene beginselen van EU-recht en de rechten verankerd in het EVRM en het Handvest van de grondrechten, dat thans deel uitmaakt van het Verdrag van Lissabon en dus volledig als primair recht geldt.
- 4) Ten derde bevestigt het Gerecht weliswaar dat rekquirante niet aansprakelijk kon worden gesteld voor de inbreuk begaan door Agroexpansión met betrekking tot de periode vóór 18 november 1997, maar laat het na om de noodzakelijke gevolgen te trekken uit de fout van de Commissie en staat het een ongelijke behandeling van rekquirante toe. Ten eerste stelt rekquirante dat het basisbedrag van de boete slechts met 30 % had mogen worden vermeerderd, om Dimon niet ongelijk te behandelen ten aanzien van de andere adressaten van de beschikking. Ten tweede stelt rekquirante eerbiedig dat de Commissie blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij het in aanmerking nemen van Dimon's omzet in 2003 ter rechtvaardiging van de vermeerdering van het basisbedrag van de boete op basis van de vijfde alinea van punt 1A van de richtsnoeren van 1998.
- 5) Ten slotte stelt rekquirante eerbiedig dat zij erop mocht vertrouwen dat zij in aanmerking zou komen voor een vermindering van de boete op grond van het derde streepje van punt B, lid 3, van de richtsnoeren van 1998 voor de berekening van geldboeten. In dit opzicht heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door (i) te oordelen dat er in de onderhavige zaak geen verzachtende

omstandigheden voorhanden waren wegens de aard van de inbreuk; en (ii) het argument van de Commissie te aanvaarden dat rekwirante reeds een verzachtende omstandigheid had genoten.

(¹) Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (Voor de EER relevante tekst) (PB L 1, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Italië) op 2 januari 2012 — Cristian Rainone e.a./Ministero dell'Interno e.a.

(Zaak C-8/12)

(2012/C 73/37)

Proceestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Cristian Rainone, Orentino Viviani, Miriam Befani

Verwerende partijen: Ministero dell'Interno, Questura di Prato en Questura di Firenze

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 43 EG en 49 EG aldus worden uitgelegd dat zij zich in beginsel verzetten tegen een wettelijke regeling van een lidstaat als die van artikel 88 van de T.U.L.P.S., volgens welke „de vergunning voor de exploitatie van weddenschappen uitsluitend kan worden verleend aan personen die houder zijn van een concessie of van een vergunning die is verleend door het ministerie of een andere entiteit waaraan de bevoegdheid voor de organisatie en het beheer van weddenschappen krachtens de wet is voorbehouden, alsook aan personen die door de concessie- of vergunninghouder daarmee zijn belast op grond van die concessie of die vergunning”, en van artikel 2, lid 2 ter, van decreto legge nr. 40 van 25 maart 2010, omgezet bij wet nr. 73/2010, waarin is bepaald dat „artikel 88 van de gecoördineerde tekst van de wetten inzake openbare veiligheid, zoals opgenomen in koninklijk besluit nr. 773 van 18 juni 1931, zoals gewijzigd, aldus wordt uitgelegd dat de erin bedoelde vergunning, wanneer zij wordt afgegeven voor commerciële bedrijven waarin openbare kansspelen met geldwinst worden geëxploiteerd en ingezameld, slechts rechtgevolgen heeft wanneer voordien aan de eigenaars van dergelijke bedrijven door het ministerie van Economie en Financiën — Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato (Autonomo bestuur voor staatsmonopolies), een concessie voor de exploitatie en de inzameling van dergelijke kansspelen is verleend”?

- 2) Moeten de voormelde artikelen 43 EG en 49 EG aldus worden uitgelegd dat zij zich in beginsel tevens verzetten tegen een nationale regeling als die welke is bedoeld in artikel 38, lid 2, van decreto legge nr. 223 van 4 juli 2006, omgezet bij wet nr. 248/2006, volgens welke „Artikel 1, lid 287, van de wet nr. 311 van 30 december 2004, wordt vervangen door het hiernavolgende:

„287. Met de maatregelen van het ministerie van Economie en Financiën — Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato worden de nieuwe wijzen van aanbidding van kansspelen betreffende andere evenementen dan paardenrennen geregeld onder de hierna volgende voorwaarden:

[...]

- l) bepaling van de wijze waarop de concessiehouders voor het inzamelen van weddenschappen tegen vaste notering betreffende andere evenementen dan paardenrennen — geregeld door het reglement bedoeld in decreet nr. 111 van 1 maart 2006 van de Minister van Economische zaken en Financiën — worden beschermd.”

Dit betreft met name het feit dat genoemd artikel 38, lid 2, voorziet in een algemene tendens om houders van vóór de wijziging van de regelgeving verleende concessies te beschermen, in een reeks beperkingen en maatregelen die de facto tot gevolg zouden kunnen hebben dat de reeds bestaande handelsposities in stand blijven, zoals wordt bewezen door de verplichting om bij de opening van de nieuwe verkooppunten een bepaalde afstand tot reeds bestaande verkooppunten te eerbiedigen, en door de algemene uitlegging die de Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato aan bovenvermeld artikel 38, lid 2, heeft gegeven, door in de concessieovereenkomsten de reeds vermelde vervalclausule op te nemen voor het geval van directe of indirecte uitoefening van soortgelijke grensoverschrijdende activiteiten.

- 3) Indien dit bevestigend wordt beantwoord, dat wil zeggen indien de in vorige punten vermelde nationale bepalingen verenigbaar worden geacht met het gemeenschapsrecht, moet artikel 49 EG dan aldus worden uitgelegd dat, wanneer het vrij verrichten van diensten wordt beperkt om redenen van algemeen belang, vooraf dient te worden nagegaan of dit algemene belang niet reeds voldoende in aanmerking is genomen door de voorschriften, controles en onderzoeken waaraan de dienstverrichter in zijn staat van vestiging is onderworpen?
- 4) Indien de vraag bevestigend wordt beantwoord, zoals aangegeven in het vorige punt, moet de verwijzende rechter er dan — in het kader van de toetsing van de evenredigheid van een dergelijke beperking — rekening mee houden dat de betrokken voorschriften in de staat waar de dienstverrichter is gevestigd, voorzien in controles die even streng zijn of zelfs verder gaan dan de controles van de staat waar de dienst wordt verricht?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Rechtbank van koophandel te Verviers (België) op 6 januari 2012 — Corman-Collins SA/La Maison du Whisky SA

(Zaak C-9/12)

(2012/C 73/38)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Rechtbank van koophandel te Verviers

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Corman-Collins SA

Verwerende partij: La Maison du Whisky SA

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 2 van verordening nr. 44/2001 ⁽¹⁾, eventueel gelezen in samenhang met artikel 5, lid 1, sub a of b, aldus worden uitgelegd dat deze bepaling zich verzet tegen een bevoegdheidsregel, zoals die van artikel 4 van de Belgische wet van 27 juli 1961, die de Belgische rechtbanken bevoegd verklaart wanneer de concessienemer gevestigd is op het Belgische grondgebied en wanneer de verkoopconcessie geheel of gedeeltelijk uitwerking heeft op datzelfde grondgebied, ongeacht de plaats van vestiging van de concessiegever, wanneer deze verweerder is?
- 2) Moet artikel 5, lid 1, sub a, van verordening nr. 44/2001 aldus worden uitgelegd dat het van toepassing is op een concessieovereenkomst voor de verkoop van goederen op basis waarvan de ene partij goederen aankoopt bij de andere partij, met het oog op de wederverkoop van die goederen op het grondgebied van een andere lidstaat?
- 3) Indien de vorige vraag ontkennend moet worden beantwoord, moet artikel 5, lid 1, sub b, van verordening nr. 44/2001 aldus worden uitgelegd dat deze bepaling doelt op een verkoopconcessieovereenkomst, zoals die in geding tussen partijen in de onderhavige zaak?
- 4) Indien de twee vorige vragen ontkennend moeten worden beantwoord, ligt de litigieuze verbintenis ingeval van verbreking van een verkoopconcessieovereenkomst bij de verkoper-concessiegever of bij de koper-concessienemer?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB L 12, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 11 januari 2012 door Sheilesh Shah, Akhil Shah tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 10 november 2011 in zaak T-313/10, Three-N-Products Private Ltd/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-14/12 P)

(2012/C 73/39)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Sheilesh Shah, Akhil Shah (vertegenwoordiger: M. Chapple, barrister)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Three-N-Products Private Ltd.

Conclusies

Rekwiranten concluderen dat het het Hof behage:

- het arrest te vernietigen;
- de beslissing te bevestigen;
- inschrijving van de gemeenschapsmerkaanvraag toe te staan;
- verweerder te verwijzen in de kosten die rekwiranten hebben gemaakt in verband met deze hogere voorziening, de terechtzitting voor het Gerecht en de beslissing.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwiranten voeren aan dat het Gerecht op de volgende punten blijk van een onjuiste rechtsopvatting heeft gegeven:

Het Gerecht heeft ten onrechte beslist dat, anders dan verweerder stelde, er geen gevaar voor verwarring bestond van het bestreden merk met de twee oudere merken (enerzijds het woordmerk AYUR en anderzijds het beeldmerk dat het woord AYUR bevat) gezien het zwakke onderscheidend vermogen van de oudere merken en de geringe mate waarin de betrokken tekens globaal overeenstemmen.

Het Gerecht heeft met name ten onrechte beslist dat, hoewel de letters U en I, toegevoegd in het midden respectievelijk op het einde van het woord AYUR, het bestreden merk verschillend maken, dit verschil „niet van dien aard is dat het de aandacht van de consument trekt”;

Het Gerecht heeft tevens met name ten onrechte beslist dat er geen merkbare of wezenlijke visuele, fonetische en begripsmatige verschillen zijn tussen de betrokken tekens.

Beroep ingesteld op 18 januari 2012 — Europese Commissie/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-28/12)

(2012/C 73/40)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Valero Jordana, K. Simonsson, S. Bartelt, gemachtigden)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- besluit 2011/708/EU van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten van de Europese Unie, in het kader van de Raad bijeen van 16 juni 2011 inzake de ondertekening, namens de Unie, en voorlopige toepassing van de Overeenkomst inzake luchtvervoer tussen ten eerste, de Verenigde Staten van Amerika, ten tweede, de Europese Unie en haar lidstaten, ten derde, IJsland en ten vierde, het Koninkrijk Noorwegen; en inzake de ondertekening, namens de Unie, en voorlopige toepassing van de Aanvullende Overeenkomst tussen ten eerste, de Europese Unie en haar lidstaten, ten tweede, IJsland en ten derde, het Koninkrijk Noorwegen betreffende de toepassing van de Overeenkomst inzake luchtvervoer tussen ten eerste, de Verenigde Staten van Amerika, ten tweede, de Europese Unie en haar lidstaten, ten derde, IJsland en ten vierde, het Koninkrijk Noorwegen ⁽¹⁾ nietig verklaren;
- de gevolgen van besluit 2011/708/EU handhaven;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- 1) Met het onderhavige beroep verzoekt de Commissie om nietigverklaring van het op het gebied van luchtvervoer vastgestelde „besluit van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten van de Europese Unie, in het kader van de Raad bijeen” van 16 juni 2011 (besluit 2011/708/EU) (hierna: „bestreden besluit”). Dit besluit betreft de ondertekening en de voorlopige toepassing van de toetreding van IJsland en het Koninkrijk Noorwegen tot de Overeenkomst inzake luchtvervoer tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Verenigde Staten van Amerika, anderzijds, alsook de ondertekening en voorlopige toepassing van de Aanvullende Overeenkomst bij eerstgenoemde Overeenkomst.
- 2) Het beroep is gebaseerd op de volgende drie middelen:
- 3) De Commissie betoogt ten eerste dat de Raad door de vaststelling van het bestreden besluit inbreuk heeft gemaakt op artikel 13, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) juncto artikel 218, leden 2 en 5, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),

voorzover uit artikel 218, leden 2 en 5, VWEU blijkt dat de Raad de instelling is die wordt aangewezen om machtiging te verlenen tot ondertekening en voorlopige toepassing van overeenkomsten. Het besluit diende dus uitsluitend door de Raad te worden vastgesteld, en niet daarnaast ook nog door de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen.

- 4) Met haar tweede middel betoogt de Commissie dat de Raad door de vaststelling van het bestreden besluit inbreuk heeft gemaakt op de eerste alinea van artikel 218, lid 8, VWEU juncto artikel 100, lid 2, VWEU, op grond waarvan de Raad besluit bij gekwalificeerde meerderheid. Het besluit van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, is geen besluit van de Raad, maar een handeling die de lidstaten collectief hebben vastgesteld als leden van hun regeringen en niet in hun hoedanigheid van leden van de Raad. Wegens de aard ervan vereist een dergelijke handeling unanimiteit. Door de twee besluiten in de vorm van één, unanimiteit vereisend besluit vast te stellen, wordt afgedaan aan de aard zelf van de regel van gekwalificeerde meerderheid van artikel 218, lid 8, eerste alinea, VWEU.
- 5) Ten slotte heeft de Raad inbreuk gemaakt op de in de Verdragen vermelde doelstellingen en op het in artikel 13, lid 2, VWEU neergelegde beginsel van loyale samenwerking. De Raad had zijn bevoegdheden aldus moeten uitoefenen dat daarbij het institutionele kader van de Unie en de Unierechtelijke procedures van artikel 218 VWEU niet werden omzeild en diende daarbij de in de Verdragen vermelde doelstellingen in acht te nemen.

(¹) PB L 283, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 26 januari 2012 door Monster Cable Products, Inc. tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 23 november 2011 in zaak T-216/10, Monster Cable Products, Inc./Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Live Nation (Music) UK Limited

(Zaak C-41/12 P)

(2012/C 73/41)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Monster Cable Products, Inc. (vertegenwoordigers: O. Günzel, A. Wenninger-Lenz, Rechtsanwälten)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Live Nation (Music) UK Limited

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

— het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van de Europese Unie van 23 november 2011 in zaak T-216/10 vernietigen;

— geïntimeerde verwijzen in rekwirantes kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante stelt dat het Gerecht, door het beroep te verwerpen op de in het arrest van 23 november 2011 uiteengezette gronden, heeft verzuimd rekening te houden met de gehele feitelijke achtergrond van en alle omstandigheden rond de procedure, zodat het bestreden arrest op een onvolledige feitelijke grondslag berust. In het arrest ontbreekt bijgevolg de verplichte globale beoordeling van alle factoren die bij het onderzoek van het gevaar van verwarring in aanmerking moeten worden genomen. Het arrest vertoont derhalve gebreken en schendt artikel 8, lid 1, van verordening nr. 40/94 (¹).

Indien het Gerecht een juiste globale beoordeling zou hebben gemaakt, dan zou het volgens verzoekster tot de conclusie zijn gekomen dat de beslissing van eerste kamer van beroep van 24 februari 2010 in strijd is met artikel 8, lid 1, sub b, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk (²). Samengevat stelt verzoekster dat artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 is geschonden om de volgende redenen:

Verzuim om rekening te houden met de „gemiddelde gespecialiseerde gebruiker in het Verenigd Koninkrijk” als het relevante publiek waarop de analyse van het gevaar van verwarring zich moet richten;

Onjuiste toepassing van vaste rechtsbeginselen voor de beoordeling van de soortgelijkheid van waren;

Schending van de beginselen krachtens welke alle relevante factoren van het concrete geval in aanmerking moeten worden genomen bij de beoordeling van het gevaar van verwarring, waaronder het onderscheidend vermogen van het oudere merk.

(¹) Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het Gemeenschapsmerk (PB L 11, blz. 1).

(²) Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beschikking van de president van het Hof van 13 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht — Duitsland) — Attila Belkiran/Oberbürgermeister der Stadt Krefeld, in tegenwoordigheid van: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

(Zaak C-436/09) (¹)

(2012/C 73/42)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

(¹) PB C 24 van 30.1.2010.

Beschikking van de president van het Hof van 11 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (Chancery Division) — Verenigd Koninkrijk) — Union of European Football Associations (UEFA), British Sky Broadcasting Ltd/Euroview Sport Ltd

(Zaak C-228/10) ⁽¹⁾

(2012/C 73/43)

Procestaal: Engels

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 209 van 31.7.2010.

Beschikking van de president van de Tweede kamer van het Hof van 25 oktober 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesarbeitsgericht Köln — Duitsland) — Land Nordrhein-Westfalen/Sylvia Jansen

(Zaak C-313/10) ⁽¹⁾

(2012/C 73/44)

Procestaal: Duits

De president van de Tweede kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 274 van 9.10.2010.

Beschikking van de president van het Hof van 25 november 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal da Relação de Guimarães — Portugal) — Maria das Dores Meira da Silva/Zurich — Companhia de Seguros SA

(Zaak C-13/11) ⁽¹⁾

(2012/C 73/45)

Procestaal: Portugees

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 95 van 26.3.2011.

Beschikking van de president van het Hof van 24 november 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Vestre Landsret — Denemarken) — Dansk Funktionærforbund, Serviceforbundet als lasthebber van Frank Frandsen/Cimber Air A/S

(Zaak C-266/11) ⁽¹⁾

(2012/C 73/46)

Procestaal: Deens

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 311 van 22.10.2011.

Beschikking van de president van het Hof van 12 januari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado Mercantil de Barcelona — Spanje) — Manuel Mesa Bertrán, Cristina Farrán Morenilla/Novacaixagalicia

(Zaak C-381/11) ⁽¹⁾

(2012/C 73/47)

Procestaal: Spaans

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 290 van 1.10.2011.

Beschikking van de president van het Hof van 13 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hessische Landessozialgericht, Darmstadt — Duitsland) — Angela Strehl/Bundesagentur für Arbeit Nürnberg

(Zaak C-531/11) ⁽¹⁾

(2012/C 73/48)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 25 van 28.1.2012.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 31 januari 2012 — Spanje/ Commissie

(Zaak T-206/08) ⁽¹⁾

(„EOGFL — Afdeling Garantie — Van communautaire financiering uitgesloten uitgaven — Wijnsector — Verbod van aanplant van nieuwe wijnstokken — Nationale controlesystemen — Forfaitaire financiële correctie — Procedurele waarborgen — Beoordelingsfout — Evenredigheid”)

(2012/C 73/49)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordigers: aanvankelijk F. Díez Moreno, vervolgens M. Muñoz Pérez, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: F. Jimeno Fernández, gemachtigde)

Voorwerp

Verzoek tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking 2008/321/EG van de Commissie van 8 april 2008 houdende onttrekking aan communautaire financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, of voor het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) (PB L 109, blz. 35)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Het Koninkrijk Spanje draagt zijn eigen kosten alsook die van de Europese Commissie.

⁽¹⁾ PB C 197 van 2.8.2008.

Arrest van het Gerecht van 1 februari 2012 — Waals Gewest/Commissie

(Zaak T-237/09) ⁽¹⁾

(„Milieu — Richtlijn 2003/87/EG — Regeling voor handel in broeikasgasemissierechten — Belgisch nationaal plan voor toewijzing van emissierechten voor periode van 2008 tot en met 2012 — Artikel 44 van verordening (EG) nr. 2216/2004 — Correctie achteraf — Nieuwkomer — Beschikking waarbij centrale administrateur van onafhankelijk transactielogboek van de Gemeenschap wordt opgedragen een correctie aan te brengen in de tabel op basis van het „Nationaal toewijzingsplan”)

(2012/C 73/50)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Waals Gewest (België) (vertegenwoordigers: J. M. De Backer, A. Lepière, I. S. Brouhns en S. Engelen, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: E. White en O. Beynet, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om gedeeltelijke nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 27 maart 2009 betreffende het door het Koninkrijk België meegedeelde nationaal plan voor de toewijzing van broeikasgasemissierechten voor de periode van 2008 tot en met 2012, waarbij de Commissie de centrale administrateur opdracht geeft in het onafhankelijk transactielogboek van de Gemeenschap een correctie aan te brengen in de tabel op basis van het Belgische „Nationaal toewijzingsplan”

Dictum

- 1) De beschikking van de Commissie van 27 maart 2009, waarbij de centrale administrateur opdracht wordt gegeven in het onafhankelijk transactielogboek van de Gemeenschap een correctie aan te brengen in de tabel op basis van het Belgische „Nationaal toewijzingsplan”, wordt nietig verklaard, voor zover daarbij is geweigerd aan deze administrateur opdracht te geven een correctie aan te brengen betreffende de toewijzing van emissierechten ten gunste van installatie nr. 116, genaamd „Arcelor-Cockerill Sambre_HF6_Seraing”, waarom het Koninkrijk België bij brief van 18 februari 2009 heeft verzocht.
- 2) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 193 van 15.8.2009.

Arrest van het Gerecht van 1 februari 2012 — Carrols/ BHIM — Gambettola (Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL)

(Zaak T-291/09) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Nietigheidsprocedure — Gemeenschapsbeeldmerk Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL — Absolute weigeringsgrond — Ontbreken van kwade trouw — Artikel 52, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009”)

(2012/C 73/51)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Carrols Corp. (Dover, Delaware, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: I. Temiño Cenicerós, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: J. Crespo Carrillo, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Giulio Gambettola (Los Realejos, Spanje) (vertegenwoordiger: F. Brandolini Kujman, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 7 mei 2009 (zaak R 632/2008-1), betreffende een nietigheidsprocedure tussen Carrols Corp. en Giulio Gambettola

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Carrols Corp. wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 220 van 12.9.2009.

Arrest van het Gerecht van 1 februari 2012 — mtronix/BHIM — Growth Finance (mtronix)

(Zaak T-353/09) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk mtronix — Ouder gemeenschapswoordmerk Montronix — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009”)

(2012/C 73/52)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: mtronix OHG (Berlijn, Duitsland) (vertegenwoordiger: M. Schnetzer; advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: S. Schöffner, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: Growth Finance AG (Zug, Zwitserland)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 23 juni 2009 (zaak R 1557/2007-4) inzake een oppositieprocedure tussen Growth Finance AG en mtronix OHG

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) mtronix OHG wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 282 van 21.11.2009.

Arrest van het Gerecht van 31 januari 2012 — Spar/BHIM — Spa Group Europe (SPA GROUP)

(Zaak T-378/09) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk SPA GROUP — Oudere nationale beeldmerken SPAR — Relatieve weigeringsgrond — Geen verwarringsgevaar — Geen overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009”)

(2012/C 73/53)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Spar Handelsgesellschaft mbH (Schenefeld, Duitsland) (vertegenwoordigers: R. Kaase en J.-C. Plate, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: S. Hanne, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: Spa Group Europe Ltd & Co. KG (Nuremberg, Duitsland)

Voorwerp

Beroep strekkende tot vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 16 juli 2009 (zaak R 123/2008-1) inzake een oppositieprocedure tussen Spar Handelsgesellschaft mbH en Spa Group Europe Ltd & Co. KG

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Spar Handelsgesellschaft mbH wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 282 van 21.11.2009.

Arrest van het Gerecht van 31 januari 2012 — Cervecería Modelo/BHIM — Plataforma Continental (LA VICTORIA DE MEXICO)

(Zaak T-205/10) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk LA VICTORIA DE MEXICO — Ouder gemeenschapsbeeldmerk bevattende het woordbestanddeel „victoria” en ouder nationaal woordmerk VICTORIA — Gedeeltelijke weigering tot inschrijving — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009”)

(2012/C 73/54)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Cervecería Modelo, SA de CV (Mexico-Stad, Mexico) (vertegenwoordiger: C. Lema Devesa, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: J. Crespo Carrillo, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Plataforma Continental, SL (Madrid, Spanje) (vertegenwoordiger: P. González Bueno Catalán de Ocón, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 5 maart 2010 (zaak R 322/2009-2) inzake een oppositieprocedure tussen Plataforma Continental, SL en Cervecería Modelo, SA de CV

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Cervecería Modelo, SA de CV wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 179 van 3.7.2010.

Beroep ingesteld op 19 december 2011 — Dimension Data Belgium/Parlement

(Zaak T-650/11)

(2012/C 73/55)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Dimension Data Belgium SA (Brussel, België) (vertegenwoordigers: P. Levert en M. Velghe, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

Verzoekster vraagt het Gerecht:

— nietigverklaring van het besluit van het Europees Parlement, ter kennis gebracht van verzoekende partij bij elektronische post van 18 oktober 2011, waarbij de offerte van verzoekende partij voor perceel nr. 1 van de opdracht PE-ITEC-DIT-ITIM-TELSIS wordt afgewezen en waarbij perceel nr. 1 van deze opdracht wordt gegund aan de vennootschap BT België;

— verwijzing van het Europees Parlement in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vier middelen aan.

- 1) Eerste middel, ontoereikende motivering van het bestreden besluit, doordat het Parlement geen enkel kenmerk van de gekozen offerte heeft meegedeeld aan verzoekster.
- 2) Tweede middel, niet-nakoming van de transparantieplichting die op het Parlement rust krachtens de artikelen 89, 92, 97 en 100 van het Financieel Reglement ⁽¹⁾ en artikel 138

van de uitvoeringsvoorschriften ⁽²⁾, doordat het Parlement het beoordelingscriterium voor de prijs van de offertes niet duidelijk, volledig en precies heeft omschreven.

- 3) Derde middel, kennelijke beoordelingsfout bij de omschrijving van de beoordelingscriteria voor de kwaliteit van de offertes en schending van het evenredigheidsbeginsel en van artikel 138, lid 3 van de uitvoeringsvoorschriften, doordat de aanbestedende dienst een beoordelingscriterium in aanmerking heeft genomen dat niet beoogt de economisch meest voordelige offerte aan te duiden.
- 4) Vierde middel, kennelijke beoordelingsfout inzake de kwaliteit van de financiële voorstellen en schending van artikel 139 van de uitvoeringsvoorschriften doordat perceel nr. 1 van de litigieuze opdracht is gegund aan de vennootschap BT België, terwijl haar offerte abnormaal laag was, zodat zij door het Parlement moest worden afgewezen of in het andere geval moest worden beschouwd als niet in overeenstemming met het bestek.

⁽¹⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 248, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 2342/2002 van de Commissie van 23 december 2002 tot vaststelling van uitvoeringsvoorschriften van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 357, blz. 1).

Beroep ingesteld op 21 december 2011 — Technion — Israel Institute of Technology en Technion Research & Development/Commissie

(Zaak T-657/11)

(2012/C 73/56)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Technion — Israel Institute of Technology (Haifa, Israël) en Technion Research & Development Foundation Ltd (Haifa) (vertegenwoordigers: D. Grisay en D. Piccininno, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- het onderhavige verzoek tot nietigverklaring krachtens artikel 263 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie in behandeling nemen;
- het ontvankelijk verklaren; en
- primair, het beroep gegrond verklaren en de beschikking van het directoraat-generaal Informatiemaatschappij en Media van de Europese Commissie van 19 oktober 2011 nietig verklaren;
- de Europese Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen twee middelen aan.

- 1) Het eerste middel is ontleend aan een kennelijk onjuiste beoordeling en een ontoereikende motivering, aangezien de inningsopdracht van 19 oktober 2011 uitsluitend is gebaseerd op elementen, namelijk een auditrapport en een beschikking van de Commissie waarbij op basis van de conclusies van genoemde financiële audit van de uitvoering van onder meer het contract MOSAICA wordt verklaard dat sommige kosten niet voor vergoeding in aanmerking komen, die in het kader van zaak T-546/11, Technion — Israel Institute of Technology en Technion Research & Development/Commissie ⁽¹⁾ worden aangevochten vanwege hun ontoereikende motivering en ongegrondheid.
- 2) Het tweede middel is ontleend aan een schending van het verbod van ongerechtvaardigde verrijking door de Commissie. De verzoekende partijen geven te kennen dat:
 - de Commissie zich de voordelen toe-eigent van de prestaties in verband met het contract en de resultaten van het onderzoek dat is verricht, zonder te hebben betaald voor de uitvoering daarvan, indien zij het gevorderde bedrag vergoed zou krijgen dat overeenstemt met alle door K., werknemer van TECHNION, voor het contract MOSAICA verrichte prestaties;
 - de verzoekende partijen ertoe gerechtigd zijn de vergoeding van de kosten in verband met de voor het contract MOSAICA verrichte prestaties te vorderen;
 - de verzoekende partijen in geval van terugbetaling niet alleen een bedrag gelijk aan de daadwerkelijk verrichte prestaties onthouden wordt, maar ook aanvullend verlies lijden omdat zij niet alleen moeten terugbetalen, maar ook de kosten moeten dragen die voor de verrichte prestaties zijn gemaakt.

⁽¹⁾ PB C 355, blz. 28.

Beroep ingesteld op 21 januari 2012 — PT Ecogreen Oleochemicals e.a./Raad

(Zaak T-28/12)

(2012/C 73/57)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: PT Ecogreen Oleochemicals (Kabil-Batam, Indonesië), Ecogreen Oleochemicals (Singapore), Pte Ltd (Singapore, Republiek Singapore), Ecogreen Oleochemicals GmbH (Dessau-Rosslau, Duitsland) (vertegenwoordigers: F. Graafsma en J. Cornelis, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- uitvoeringsverordening (EU) nr. 1138/2011 van de Raad van 8 november 2011 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en definitieve inning van het voorlopige recht op bepaalde vetalcoholen en mengsels daarvan, van oorsprong uit India, Indonesië en Maleisië (PB L 293, 11.11.2011, blz. 1) nietig verklaren voor zover zij van toepassing is op verzoeksters;
- de Raad van de Europese Unie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep, voeren verzoeksters twee middelen aan.

1) Eerste middel

- schending van artikel 2, lid 10, sub i, van verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad van 30 november 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾ (hierna: „basisverordening”), aangezien de Raad een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door verzoeksters' argument te verwerpen volgens hetwelk PTEO en EOS één economische eenheid vormen. Bijgevolg heeft de Raad bij het vaststellen van de uitvoerprijs een ontoelaatbare fictieve commissie afgetrokken op basis van artikel 2, lid 10, sub i, van de basisverordening, nu het vaste rechtspraak is dat het bestaan van één economische eenheid dergelijke aftrek van een fictieve commissie uitsluit;

2) Subsidiar, tweede middel

- de meetelling van een fictieve winstmarge van 5 % bij het uitvoeren van een correctie ingevolge artikel 2, lid 10, sub i, van de basisverordening vormt een ontoelaatbare uitlegging van artikel 2, lid 10, sub i, van de basisverordening. Enkel de werkelijk door de handelaar ontvangen winstmarge kan worden afgetrokken van de uitvoerprijs. Dit tweede, subsidiaire, middel wordt enkel opgeworpen indien het Gerecht zou besluiten dat de Raad geen kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door verzoeksters' argument te verwerpen volgens hetwelk PTEO en EOS één economische eenheid vormen.

⁽¹⁾ PB L 343, 22.12.2009, blz. 51.

Beroep ingesteld op 16 januari 2012 — Icelandic Group UK/Commissie

(Zaak T-35/12)

(2012/C 73/58)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Icelandic Group UK Ltd (Grimsby, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: V. Sloane, Barrister)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Artikel 1, lid 2, van beschikking C(2011) 8113 def. van de Commissie van 15 november 2011, waarbij is vastgesteld dat de terugbetaling van invoerrechten in een specifiek geval niet gerechtvaardigd is (rem 04/2010), nietig verklaren, en
- Verweerder verwijzen in de gerechtskosten en de andere kosten en uitgaven die verzoekster in het kader van deze zaak heeft gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster baseert haar beroep op twee middelen.

- 1) Met het eerste middel betoogt verzoekster dat wezenlijke vormvoorschriften en artikel 906, sub a, van verordening (EEG) nr. 2454/93 ⁽¹⁾ van de Commissie zijn geschonden daar verweerder tijdens de procedure die tot de vaststelling van artikel 1, lid 2, van de bestreden beschikking heeft geleid, haar rechten van verdediging niet heeft geëerbiedigd door een beschikking vast te stellen die afbreuk doet aan haar rechten, zonder haar daarbij het recht te verlenen om te worden gehoord over de grondslag van de afwijzende beschikking. Verweerder heeft namelijk niet haar standpunt kunnen uiteenzetten dat de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk geen vergissing hebben begaan met betrekking tot de invoer van 1 december 2006 tot en met 24 juli 2007.
- 2) Het tweede middel is gebaseerd op een kennelijke beoordelingsfout en schending van de artikelen 220, lid 2, sub b, 236 en/of 239 van verordening (EEG) nr. 2913/92 ⁽²⁾ van de Raad:
 - verweerder heeft namelijk een kennelijke beoordelingsfout gemaakt door vast te stellen dat de in artikel 220, lid 2, sub b, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad gestelde voorwaarden voor terugbetaling van douanerechten in de onderhavige omstandigheden niet waren vervuld. De conclusie van verweerder dat de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk geen vergissing hebben begaan met betrekking tot de invoer van 1 december 2006 tot en met 24 juli 2007 is kennelijk onjuist;
 - voorts of subsidiair heeft verweerder een kennelijke beoordelingsfout gemaakt door vast te stellen dat niet was voldaan aan de in artikel 239 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad gestelde voorwaarden voor

terugbetaling van douanerechten. De conclusie van verweerder dat de omstandigheden van deze zaak geen bijzondere voorwaarden in de zin van artikel 239 zijn, is kennelijk onjuist.

- (¹) Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB 1993, L 253, blz. 1).
- (²) Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB 1992, L 302, blz. 1).

Beroep ingesteld op 25 januari 2012 — Advance Magazine Publishers/BHIM López Cabré (TEEN VOGUE)

(Zaak T-37/12)

(2012/C 73/59)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Advance Magazine Publishers Inc. (New York, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: T. Alkin, barrister)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Eduardo López Cabré (Barcelona, Spanje)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 22 november 2011 in zaak R 1763/2010-4 te vernietigen voor zover zij betrekking heeft op de oppositie op basis van het oudere merk; en
- opposante te verwijzen in de kosten van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „TEEN VOGUE” voor onder meer waren van klasse 18 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 5265517

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Oppositiemerk of -teken: Spaanse merkschrijving nr. 496371 van het woordmerk „VOGUE” voor waren van klasse 18; Spaanse merkschrijving nr. 2153619 van het beeldmerk „VOGUE moda en lluvia” voor waren van klasse 18; gemeenschapsmerkschrijving nr. 2082287 van het woordmerk „VOGUE” voor waren van klasse 18

Beslissing van de oppositieafdeling: gedeeltelijke afwijzing van de gemeenschapsmerkaanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 43, lid 2, van verordening nr. 207/2009 van de Raad en/of van regel 22, lid 3, van verordening (EG) nr. 2868/95 van de Commissie alsmede van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 van de Raad, aangezien de kamer van beroep blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat opposantes bewijsmateriaal „in zijn geheel beschouwd” volstond om het gebruik van het oudere merk aan te tonen, ten onrechte heeft vastgesteld dat er verwarringsgevaar was tussen verzoeksters merk en het oppositiemerk.

Abonnementsprijzen 2012 (excl. btw, incl. verzendkosten voor normale verzending)

<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	1 200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, papieren versie + dvd (jaarlijks)	22 officiële talen van de Europese Unie	1 310 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	840 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, dvd (maandelijks) (cumulatief)	22 officiële talen van de Europese Unie	100 EUR per jaar
<i>Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie</i> (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen), dvd, verschijnt één keer per week	Meertalig: 23 officiële talen van de Europese Unie	200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , C-serie „Vergelijkende onderzoeken”	Taal (talen) van het (de) vergelijkende onderzoek(en)	50 EUR per jaar

Het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, dat in de officiële talen van de Europese Unie verschijnt, is verkrijgbaar in 22 verschillende taalversies. Het abonnement omvat de L-serie (Wetgeving) en de C-serie (Mededelingen en bekendmakingen).

Ieder abonnement geldt slechts voor één enkele taalversie.

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad, bekendgemaakt in Publicatieblad L 156 van 18 juni 2005, waarin is bepaald dat de instellingen van de Europese Unie tijdelijk niet verplicht zijn om alle rechtsbesluiten in het lers te redigeren en in die taal bekend te maken, worden de in het lers opgestelde nummers van het Publicatieblad apart verkocht.

Het abonnement op het *Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie* (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen) omvat alle 23 officiële taalversies op één meertalige dvd.

Op verzoek kunnen de abonnees op het *Publicatieblad van de Europese Unie* eveneens de verschillende bijlagen van het Publicatieblad ontvangen. De abonnees worden op de hoogte gebracht van het verschijnen van bijlagen door middel van een „Bericht aan de lezer” in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Verkoop en abonnementen

Abonnementen op verscheidene niet-kosteloze publicaties, zoals het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, zijn verkrijgbaar bij onze verkoopkantoren. Een lijst met verkoopkantoren is te vinden op het volgende internetadres:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_nl.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de Verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende wetgevende besluiten.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL